

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРЦЯ • **ОБЕРЕЖНО:** ПРИСУТНІ МАТЮКИ, ГОЛІ БАБИ, ТОЩО

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

НАША ЗБРОЯ МАСОВОГО УРАЖЕННЯ ПОЗИТИВОМ • **НОМЕР 7**

У ВСІХ НОВИНИ ЯК НОВИНИ, ТАМ КОГОСЬ ВБИЛИ, ТАМ КОГОСЬ ОБІКРАЛИ, ВСЕ ПОГАНО, А ТУТ ТИ ДИВИ...

**ЯКЩО ГОЛОВУ
ЗАБЕЗПЕЧЕНОГО БІЙЦЯ
НА ЧУДОВОМУ ТАНКУ
ЗАПОВНИТЬ ПУТІНСЬКА
«ВАТА», УКРАЇНІ НІЧОГО
ДОБРОГО НЕ СВІТИТЬ**

В Україні набув чинності закон «Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо посилення соціального захисту учасників боротьби за незалежність України у XX столітті». Це ще ознака того, що держава береться за формування питомо українського погляду на воєнне минуле країни, за повернення історичної справедливості у досі багатоколірну картину сприйняття вітчизняного війська і за розвій потужної патріотичної платформи єднання. Український усіп кодується саме у ній.

ЛІКИ ВІД РАДЯНСЬКИХ ШТАМІВ

Дещо запізно, проте нарешті українське війсьکو буквально лікується від живучих «штамів-конструктів» радянської імперії. Фундаментом ідеологічного здоров'я і маршрутизатором розбудови військової потуги стають традиції часів визвольних змагань, зачаті поколіннями борців за волю від Армії УНР до УПА, актуалізовані теперішньої доби. Тобто, дано старт своєрідному апгрейду вікової звитяжної спадщини, здебільшого незаслужено забутої або перекрученої імперськими борзописцями.

Нас ледь не згубив період «раннього Януковича», коли в Україні насаджували культи великої перемоги й георгіївської стрічки, нівелюючи будь-які національні наголоси. Прибирання елементів радянщини з армійського буття почали у 2014-му. У промовах Президента України часто звучить: наша армія має перестати існувати як обрубок радянської. Питання назв у цьому контексті здебільшого стосується ідеології держави, її символіки. Тому воно дуже складне.

На думку відомого історика Василя Павлова, все дуже добре зробили, як не дивно, у 1992 році. Як ідентифікатор частинам залишили здебільшого кодований визначник з літер і цифр. Історичне навантаження геть вичистили. Із 1999 року, з проростанням у Росії зерен путінізму, коли його агенти почали вплив на наш істеблішмент, пішла радянізація української армії. Найпершим її «повзком» став указ Леоніда Кучми в жовтні 2000-го, підписаний Віктором Медведчуком, в якому йдеться про повернення частинам гвардійських найменувань, радянських нагород на стяги, почесних імен доби СРСР. До речі, позначку з цього документа «Опублікуванню не підлягає» зняв інший указ глави держави аж у листопаді 2009-го! І от частини знову стали «тричі червонопрапорними Ордена Суворова, Курсько-Померанськими Залізними дивізіями». Потім на той конструкт-сюр наклали, скажімо так, момент української реалії. Тобто, з'явилися бригади «Ордена Суворова та ім. Данила Галицького». Це навіть не оксюморон, а цілком несумісне поєднання.

Дехто каже: «Що там атрибутика: знамена, історія, назви — від того не будеш ситим і вдоволенням життям. І чи допоможе

це виграти війну?». Ті, хто висловлюють такі тези, ментально родом з червоної імперії, забуваючи, як її пропаганда жорстко крокувала містами, мізками й долями мільйонів людей. І як вона досягала задуманих результатів...

ВОЯКИ УНР ПРОСИЛИ ДАТИ ЇМ НАБОЇВ ТА... ІСТОРИКІВ

Українці справді історично служили в арміях кількох країн водночас, причому ворогуючих. Але варто акцентувати увагу на тому, що українці воювали і за власну державу. Це період козацтва і доба 1917-1921-их років. А в інші часи служили в тих арміях, до складу яких країн входили їхні терени. На цю річ слід екстраполювати автентичну точку зору, яка полягає в тім, що українці — блискучі солдати імперій. Але вони не билися за свою державність. Слід визнати: дехто був колабораціоністом, обравши таку стратегію виживання. Тобто, Україна має право на своїх героїв і так само — на власних покидьків. Із одними й іншими маємо розбиратися самі. У нас є чудові військовики, які з різних причин зробили негарні речі, що не дозволяє включати їх до пантеону героїв. Приміром, Петро Дяченко бився з більшовиками у 1917-20 роки, служив у польському війську в еміграції, воював з нацистами, а от 1945-го вступив на службу до вермахту (формував Окрему протитанкову бригаду «Вільна Україна» групи армій «Центр», очолював 2-гу дивізію УНА, здався американцям, переїхав у США — Авт.). При всій повазі, не можна іменами таких людей, хоч і героїв, називати частини Збройних Сил. І схожих постатей багато. Іще одне: для України німецько-фашистська й радянська армії — окупаційні. Причому остання — з 4 грудня 1917-го. 1921 року Червона армія здолала Армію УНР, окупувавши Україну. Речі слід називати власними іменами — тоді ставлення до них зміниться.

Так само, як Німеччина та Великобританія поволи прощалися з імперством, українці мають попроситися зі своїм колоніальним минулим і комплексом меншовартості. Польський досвід військових перейменувань цікавий, його слід вивчати, але не переносити сліпо на наш ґрунт... І дуже неправі люди, які кричать, що ідеологія — несуттєве. Сліпці! Це найважливіше! Без сумніву, солдат має бути озброєним, підготовленим і нагодованим. Але то тільки одне з кошицт військової машини. Якщо голову цього забезпеченого бійця на чудовому танку заповнить путінська «вата», Україні нічого доброго не світить. Треба водночас будувати технічну, ресурсну й ідеологічну компоненти. Це не сучасна вигадка. Відомі листи українських вояків доби УНР, які у своїх командирів просять переважно дві речі: дайте набоїв й істориків. Деяких військових досі дивує факт, що УПА організаційно і структурно була армією з власними статутами. У тих умовах

у старшинських школах навіть викладали курс історії Українського війська й видавали підручники! Зараз ситуація практично дзеркальна. Є слушною думка Василя Павлова, що солдату слід знати, за що він воює і чому доводиться вбивати. Страшні слова, але мусимо їх сказати. Є польська приказка, що стала мемом: «Дитина в школі має вивчати два обов'язкові предмети — допризовну підготовку та історію власної країни. Щоб знати, як і в кого стріляти»...

Погодь, що про це говоримо за 27 років від часу виголошення Незалежності. Ми майже втратили їх, але це не запізнення, це затримка. Найголовніше, що почався рух уперед — до пошуку універсальної для всіх частин моделі військово-ідеологічної платформи.

У НАТО ЗАЙДЕМО З ІНШИМ КРОКОМ

Дуже надихає, що 2018-ий минув під знаком наповнення системи підготовки у війську якісно новим ідеологічним змістом, спроможним адекватно протистояти російської міфології щодо України. Зокрема, серйозних змін зазнала система присвоєння почесних найменувань військовим частинам. Продовжено курс на встановлення дат військово-професійних свят видів, родів військ, які за своєю суттю й ідеологічним наповненням не мають нічого спільного з Червоною або ж радянською армією. Встановлено новий День морської піхоти — 23 травня, на честь створення 1918-го підрозділів морської піхоти УНР. Морська піхота змінила чорні берети на берети кольору морської хвилі. За кілька місяців за ними закріпилася неформальна назва — «штурмові берети». Запроваджено нове військове вітання «Слава Україні! Героям Слава!», замість «товариш», у звертанні один до одного військовослужбовці тепер можуть використовувати слово «пан». А новою сторінкою у традиціях національної мілітарної пам'яті стало відкриття на території Міноборони унікального меморіалу Зали пам'яті.

Незабаром наше військо отримає національний стройовий крок. В уніфікованому Статуті Збройних Сил України, який розробляється, пропонується затвердити нову механіку й послідовність виконання команд у війську щодо руху стройовим і похідним кроком. Там буквально виписано нові алгоритми, що візуально вирізнять крок українського військовослужбовця від теперішнього «пруського взірця». Стройовий крок стане м'якшим. Зміни стосуватимуться і виконання команд «Вільно», «Заправитись». Військові не розслаблятимуть одну ногу, а відводитимуть ліву ногу вбік, а руки заводитимуть за спину в замок, незрушно стоячи на місці. Існуватиме і інший порядок виконання військового вітання в строю під час руху. Нашого руху до НАТО, європейської сім'ї народів та українського національного успіху.

Гордій Лучник

ПОСЛЕДНИЕ НОВОСТИ ОДНИМ АБЗАЦЕМ

С ЯДОВИТЫМИ КОММЕНТАРИЯМИ

Первый израильский зонд вышел на орбиту Луны. Это важный шаг на пути к прилунению, которое запланировано на 11 апреля этого года.

Если всё пройдёт успешно, Израиль станет четвертым государством после США, РФ и Китая, посадившим аппарат на Луну. Кроме того, в случае успешной посадки израильский модуль может наконец проверить, прячется ли на Луне Гитлер. Простите, это очень очевидная шутка.

В центре Киева полиция «задержала» активиста движения «Відсіч» Леоніда Овчаренко, который раздавал листовки с информацией о кандидате в президенты Владимире Зеленском. На активиста составили административные материалы за нарушение ведения предвыборной агитации и злостное неповиновение правоохранителям. Сам Овчаренко утверждает, что ни о каком неповиновении речь не шла.

Как это понимать — не ясно.

Председатель Херсонской ОГА Андрей Гордеев подал в отставку. Отставка Гордеева (представитель БПП) была одним из требований активистов кампании «Хто замовив Катю Гандзюк?». Кроме него, возможными заказчиками убийства Катерины Гандзюк, активисты называют Владислава Мангера (от «Батьківщини») и заместителя Гордеева Евгения Рищука (был отстранен 11 февраля).

Анатолий Гриценко подал в суд на ООО «Гугл». Требовал признания противоправными действия относительно распространения информации. Но проиграл.

ФБР США проводит расследование возможных финансовых преступлений со стороны олигарха Игоря Коломойского. В частности, речь идет о возможном отмывании бизнесменом денежных средств в США. Коломойский все обвинения отрицает.

Миссия ОБСЕ нашла на Донбассе радиотехнический комплекс из РФ. Скорее всего, через пару лет нам скажут, что эту штуковину местные буряты в заброшенном военторге нашли. Комплекс РБ-341В «Леер-3», о котором идет речь, производится в Санкт-Петербурге с 2015 года.

Взрыв автомобиля в Киеве: СОБАКА НЕ ПОСТРАДАЛА. 4 апреля, в Киеве произошел взрыв автомобиля, организованный диверсантом. Позже выяснилось, что виновник не успел сбежать и получил тяжкие повреждения, от которых позже успешно встретился с Гиви и Моторолой. Многих читателей несколько смутил другой факт: во время взрыва рядом с машиной находилась собака. Мы уточнили, собака цела.

А пока верстался этот номер, кандидаты в Президенты снова не смогли договориться о том, как, где и кому проводить дебаты. Президент Порошенко пригласил комика Зеленского на дебаты 14-го числа.

И тот согласился прийти. Но 19-го.

Ёбаный пиздец какой-то.

Президент України Петро Порошенко під час заяви за результатами першого туру президентських виборів подякував українцям за активну участь у голосуванні.

«Дякую усім виборцям, незалежно від того, за кого ви проголосували. Ви зробили внесок у вільне волевиявлення громадян — співвітчизники, дорогі українці і по усьому світові. Я дуже дякую тим, хто сьогодні не залишився вдома, хто сьогодні, незалежно від того за кого ви проголосували, сьогодні зробили внесок у вільне волевиявлення українських громадян. Ви продемонстрували, що є відповідальними громадянами, які точно вболівають за майбутнє своєї держави», — сказав Петро Порошенко.

Президент наголосив, що вільні й демократичні вибори є ключовою передумовою продовження нашого курсу, нашого шляху до Європейського Союзу та НАТО. Глава держави підкреслив, що під час всього виборчого процес «ми не чули жодного порушення, жодного повідомлення, яке могло вплинути на вільне волевиявлення громадян».

«Ми пройшли тест на нашу європейськість. А це означає, що все щодо європей-

Президент окремо звернувся до молодого покоління, а саме до тих, кому зараз менше 30-ти, і запросив їх до співпраці. «Ви бачите зміни в країні, але хочете, щоб зміни були глибшими і швидшими. Я повністю поділяю ваше бажання. Щоб зміни були якіснішими, ми маємо об'єднатися для того, щоб цього досягти. Не втрачати час. Я повністю розумію мотиви вашого невдоволення. Я почув вас. І прошу — почуйте і ви мене», — сказав він.

Глава держави особливо акцентував, що все, що робилося в країні протягом останніх п'яти років «за великим рахунком є для молоді». «Є для майбутнього України. Є для майбутнього покоління. Будь-то Угода про асоціацію — це для кого? Поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі з Євросоюзом, яка дозволила нам, сьогодні ми можемо про це відверто казати — зберегти державу. Інтеграція України до економічного, загальноосвітнього, культурного простору ЄС — це для кого? Будь-то твердий і послідовний наш курс на вступ до Європейського Союзу, який поки що інші кандидати не декларують. Їм ще треба почухати потилицю. Їм ще треба у Москві спитати. Їм ще

ЗАЯВА ПЕТРА ПОРОШЕНКА ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПЕРШОГО ТУРУ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

— вам вирішувати, куди Україна піде, хто буде Верховним Головнокомандувачем, хто буде представляти Україну на міжнародних зустрічах з нашими західними партнерами і хто буде представляти Україну на переговорах з Москвою. Це ваш вибір і ваше рішення. Моє завдання — завоювати вашу довіру. Моє завдання — забезпечити вільне волевиявлення громадян і захистити його», — резюмував Петро Порошенко.

Президент України Петро Порошенко наголосив, що українцям вдалося зламати кремлівські плани. «Сьогодні ми, українці зламали російський сценарій першого туру. Бо точно не Порошенка хотіли бачити в другому турі. Нічого у вас не вийшло. А тепер дозвольте мені висловити припущення. Друзі і недруги з Росії, українці так само зламають сценарій і другого туру. Побачите», — сказав Петро Порошенко.

«Перший тур — то була гра в одні ворота. Кремль, олігархи перейшли вже усі червоні лінії. Ви бачили, що відбувалося останні два тижні. Не цуралися «наші» «телеканали» тиражувати найцінніші вигадки російської кремлівської пропаганди», — додав він.

Президент подякував усім українцям, які «дуже ретельно в цьому розібралися і відділили зерна від половини».

Глава держави також зазначив, що виборча кампанія не була «тихою і спокійною». «Бо такої гострої конкуренції, як була в 2019 році під час усієї кампанії, я наголошую — жодних президентських виборів з

що під час перемовин щодо встановлення миру в Україні країну-агресора Росію представлятимуть не російські коміки чи артисти, а президент РФ Володимир Путін. Саме тому Глава держави закликає українців поставитися відповідально до вибору того, хто братиме участь у цих перемовинах після завершення виборів на найвищу посаду в країні.

«Ми маємо зберегти єдність з нашими європейськими і американськими партнерами за великим столом. Ми маємо зберегти санкції як потужну мотивацію Росії теж брати участь в цих переговорах. І представляти Росію буде не Максим Галкін. І не Євген Петросян. А так, щоб ви знали про всяк випадок — представляти буде Путін», — наголосив Петро Порошенко після завершення голосування у першому турі виборів з обрання Президента України.

Президент вкотре нагадав, до чого призводять чвари, і коли власні інтереси ставлять вище інтересів держави на прикладі історії нашої країни сторічної давнини. «22 січня 1919 року вся Україна святкувала не просто День злуки, а фантастичне об'єднання суверенної незалежної української держави — справжньої, нашої, української держави. Пройшло три місяці — після того, як почалися чвари в команді, окупували ЗУНР, знищили керівництво за дуже короткий термін, а потім нація платила ціну Голодомору, ціну депортації до Сибіру, ціну червоного терору 1937-1941, ціну депортації

ського напрямку ми робимо правильно. Це відповідає європейській політичній культурі, цивілізаційним стандартам Європейського Союзу. І я твердо переконаний в тому, що цей іспит Україна сьогодні склала успішно. І 21 квітня ми теж блискуче впораємося із завданням, захистом волевиявлення», — підкреслив Петро Порошенко.

Президент України Петро Порошенко зазначає, що розуміє сигнал, який отримав від суспільства сьогодні і наголошує, що відкритий і готовий до спілкування з усіма, хто налаштований на глибокий діалог.

«Я не відчувую жодної ейфорії. Я критично і тверезо розумію той сигнал, який суспільство подає сьогодні діючій владі. Це є суворий урок для мене і для всієї нашої команди. Це є абсолютно серйозний привід для ретельної роботи над помилками, допущеними протягом останніх років. Але не помиляється той, хто нічого не робить», — сказав Глава держави після завершення голосування з обрання Президента.

«Я керувався у своїй роботі не рейтингами. Не був політиканом. Я робив все, що від мене залежить для того, щоб рухати Україну вперед», — підкреслив він. «Перед другим туром і після нього я готовий до глибокого і предметного діалогу з тими, кого не зміг переконати перед першим туром», — заявив Петро Порошенко.

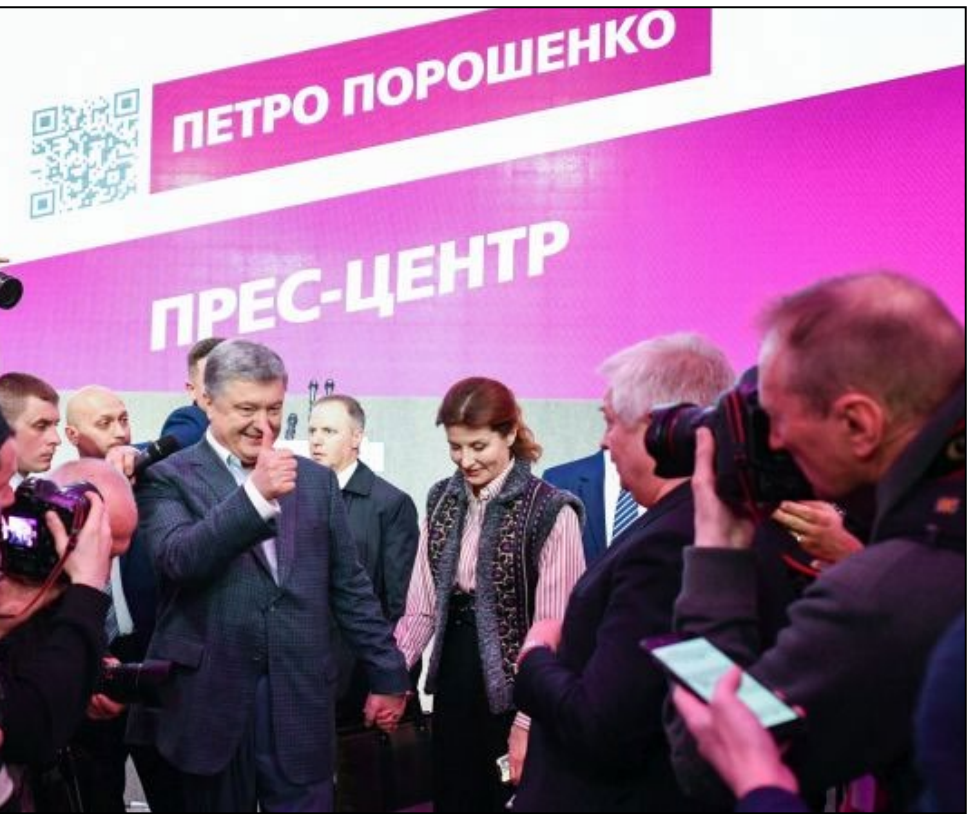

треба референдуми проводити. Вони ще не знають куди рухатися... Ми — знаємо. Ми твердо переконані якою має бути Україна як член Європейського Союзу і забезпечити членство України у Північноатлантичному альянсі», — заявив Петро Порошенко.

Він ще раз зазначив, те, що нинішнє старше покоління робить для молодого покоління — це точно має бути об'єднана робота.

Президент також акцентував увагу на тому, що всі досягнення останніх років дуже легко втратити. «Точка неповернення не пройдена. Отак можна загубити все, що зроблено протягом останніх п'яти років... Для цього достатньо зробити помилку в другому турі. Більше нічого. Все решту зроблять за нас», — зауважив він.

«Вам, і це абсолютно серйозна розмова

такою гострою конкуренцію, Україна ніколи не знала. Це добре. Ніколи ще не було ще такого безпрецедентного доступу усіх опозиційних кандидатів до засобів масової інформації. Інша річ, як вони використовували цей доступ не тільки і не стільки для презентації своїх програм, переконування виборців, використовували виключно, щоб облити брудом один одного. А в першу чергу Президента. Але це вже їхнє рішення було, щоб таким чином скористатися свободою слова і доступом до ЗМІ», — зазначив Петро Порошенко.

При цьому він подякував тим виборцям, які, «незважаючи на тонни бруд», які йшли хоч від п'ятої колони Росії, хоч від каналів олігарха-втікача» дуже швидко розібралися в хитросплетенні з 39 кандидатів.

Президент Петро Порошенко наголошує,

кримських татар, ціну, коли за синьо-жовтий прапор і за тризуб кидали до в'язниці, ціну втрачених семи поколінь», — констатував він.

«І зараз ми за те, щоб проводити реформи, заплатили дуже велику ціну — 2961 воїн віддав своє життя для того, щоб захистити рідну землю, захистити свободу і демократію Європи і дати нам можливість спільно рухатися далі вперед. Ми постійно маємо пам'ятати про цю ціну», — також наголосив Петро Порошенко.

Саме тому Глава держави закликав українських громадян «осмислити справжню ставку на виборах 21 квітня». «Кожен з нас буде давати відповідь на важливе питання: а чи продовжить Україна свій шлях до ЄС та НАТО, чи буде сидіти і чекати дозволу в Кремля на референдум? І чи допустять

українці реванш проросійських сил? Бо зараз вже «найкращі» актори Російської Федерації агітують за одного з кандидатів, зручних кандидатів на виборах Президента України. І до речі, ми маємо під величезним ризиком в такому випадку і вибори до Верховної Ради», — сказав він.

«Відповідати на питання, а чи здатні ми протистояти спробам Кремля знову підкорити Україну, за волосся втягнути нашу державу, наш народ до Російської імперії і до Радянського Союзу. Зробити її якщо не частиною, то сателітом імперії. І чому Кремль і його агентура, і олігархи-втікачі так скажено лютують зараз, на цих виборах? Вони ж скажено лютують, бо втратили повністю контроль», — додав Президент.

Президент Петро Порошенко заявляє, що вже із наступного після першого туру дня розпочинає боротьбу за перемогу у другому турі у виборах на пост Глави держави.

«Доля вже так розпорядилася, що звела мене в другому турі, і я не соромлюся це казати — звела мене з маріонеткою Коломойського. Коломойському ми не дамо жодного шансу», — заявив він після завершення голосування у першому турі.

«Саме тому, щоб розпочате завершити, зроблене — не перекреслити, а вистраждане людьми не змарнувати, я із завтрашнього дня розпочинаю боротьбу за вигрш у другому турі», — наголосив Петро Порошенко.

Президент підкреслив, що має шанс продовжити цю боротьбу саме завдяки підтримці українців. «Ви, ваші рішучі дії, ви — молодці, дали нам цю можливість. І сьогодні, я повторюю, ми з вами зробили дуже важливий крок до перемоги», — констатував він.

Глава держави ще раз нагадав, що головним завданням для себе ставить подальшу реалізацію програми з подолання бідності та розвитку економіки країни. «Моя програма насправді дуже коротка. Головний пріоритет — це реалізація програми від подолання бідності до економіки майбутнього. Пріоритет: економіка, економіка і ще раз економіка. А ви всі знаєте: якщо я за щось берусь, незалежно чи це ратифікація Угоди про асоціацію, чи Томос, безвіз чи децентралізація — все в нас буде добре. Ми точно досягнемо і точно переможемо», — сказав Петро Порошенко і нагадав, що і всі згадані ним досягнення здавалися недосяжними. «Бо надто сильним був удар по економіці, по країні російським агресором», — зауважив він.

Президент наголосив, що попри те, що «хтось збирається повзти до російського агресора чи щось інше робити» українці та влада мають робити ставку на подальше зміцнення своєї держави і війська. «Друзі, перед нами дуже серйозні виклики. Виклики майбутньому держави і покоління українців. Наша друга дорога до миру лежить через подальше зміцнення армії, і ми не можемо зупинити цей процес. Бо армія, а не якісь папірці-меморандуми є гарантом суверенітету, територіальної цілісності і незалежності нашої держави. І хто має сумнів, нехай подивиться, якою армія була 15, 10 чи 5 років тому... Я це пропустив через серце. А більшість уяви не має, з якими викликами, з якими неможливими ситуаціями стикалися тоді ми. І допустити повернення в той стан ми точно не можемо собі дозволити», — сказав Глава держави.

Президент України Петро Порошенко наголошує, що одразу ж після виборів продовжить політико-дипломатичний шлях повернення окупованих українських територій. Президент підкреслив: «Політико-дипломатичним шляхом, одразу ж після 21 квітня ми розпочинаємо дуже важливий етап повернення українського суверенітету на окупований Донбас і Крим, через програму відновлення суверенітету на Донбасі і через міжнародну платформу забезпечення повернення Криму. Ми повернемо наших хлопців і дівчат, які абсолютно беззаконно перебувають у російських в'язницях. Ми повернемо українських військових моряків. Ми з вами. І жодної секунди ми не забуваємо про вас. Ми повернемо наших бійців, які знаходяться «на підвалах» в окупованому

Донбасі. Ви сильні. І все в нас вийде».

«Чому зараз ці процеси були підвішені на певний час? Бо Путін причаївся в очікуванні результатів українських виборів. Дуже сподівався, що його почує український народ і буде будь-хто, аби не... І тому він розраховує на прийнятний для себе результат. Він мріє про м'якого, лагідного, податливого, хіхікаючого, недосвідченого й слабого, ідеологічно аморфного та політично невизначеного Президента України», — сказав Петро Порошенко. «Невже ми йому подаруємо цей шанс?», — додав він.

«І коли Путін побачить, що українці на виборах проголосували проти капітуляції, він муситиме погодитися і на «блакитні шоломи», миротворців ООН. Це є українські пропозиції, які підтримані нашими партнерами з ЄС і США», — наголосив Президент. «До кінця другого президентського терміну я планую підготувати Україну до вступу в НАТО», — заявив Петро Порошенко. За його словами, в 2023 році має бути підписаний План дій щодо членства в НАТО. «А підніму я це питання в грудні 2019 року на Лондонському саміті НАТО», — зауважив він.

«В 2023 році цілком реально після досягнення Україною критеріїв щодо членства в Європейському Союзі, розпочати переговори про вступ до ЄС», — також додав Петро Порошенко. Президент підкреслив: «Тільки Північноатлантичний альянс гарантує нашу незалежність. Тільки НАТО, головним принципом якого є «один за всіх і всі за одного». І НАТО, яке святкує свій 70-річний ювілей, за всю свою історію не допустило жодного разу, коли б навіть наблизились до землі країни-члена НАТО будь-які агресори». «Ми маємо зробити з цього висновки. Ми більше не дамо завести себе на манівці позаблоковості. НАТО — це є безпека держави, безпека державного кордону і безпека кожного українця всередині країни», — сказав Глава держави.

Президент України Петро Порошенко впевнений, що протягом найближчих п'яти років будуть завершені усі фундаментальні зміни, започатковані в попередні п'ять років. «Однак, не слід розраховувати, що перемога вже у нас в кишені. Щоб її забезпечити, зараз з сьогоденішньої хвилини нам потрібна тотальна мобілізація всіх українських патріотів. Сама по собі перемога не прийде. Тотальна мобілізація всіх, хто бореться за Україну, відкинувши всі політичні забарвлення, відкинувши всі образи, можемо об'єднатися», — підкреслив Президент.

Глава держави зазначив, що в тому числі об'єднатися можна з тими кандидатами, які стоять твердо на патріотичній проукраїнській платформі і зараз не потрапили в другий тур. «Кожний голос від державницьких сил, голос кожного українця — на вагу золота. Це моє звернення до мешканців західних і центральних областей, і тих, хто проживає в східних областях, але знає, що таке український прапор і український тризуб», — підкреслив він.

Петро Порошенко зазначив, що це не правильно, коли явка на виборах менша, ніж в 2014 році. «Не можна зараз стояти осторонь. Ніхто не має права злегковажити і залишити долю країни на розсуд тих, хто голосує, як вони кажуть, по приколу. Приколи закінчилися», — наголосив Президент.

«21 квітня або підтвердимо наш рух до ЄС і НАТО, або ми повернемося назад. І буде здаватись, що ще дуже добре те, що було у 2013 році. Ворог у нас один, хоч обличчя у нього різні: популісти, політики, псевдо-патріоти, віртуальні картинки і відкрита агентура Кремля. А за лаштунками ті, хто вже домовляється про капітуляцію», — також зазначив Глава держави.

За його словами, ми різні, але всі ми хочемо кращого майбутнього для нашої держави. «Тому я зараз дуже прошу вашої підтримки. Але йдеться більше, ніж про конкретне прізвище. 21 квітня ми не тільки обираємо Президента. 21 квітня ми обираємо Верховного Головнокомандувача. 21 квітня ми обираємо майбутнє. Ми обираємо якою бути Україні», — підкреслив Петро Порошенко.

«І якою бути Україні — залежить від кожного», — наголосив Президент.

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВоду УНА-УНСО ДО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

Україна знову підійшла до Рубікону — перед важким вибором і загрозою втрати державності. 100 років тому назад через амбіції лідерів УНР і демагогію більшовиків українська революція була втоплена в крові. А потім був голодомор, репресії, нищення всього українського.

Тому сьогодні керівництво УНА-УНСО прийняло рішення підтримати в другому турі президентських виборів Петра Порошенка.

Бо загроза обрання Володимира Зеленського — це не тільки загроза повернення всевладдя олігархів. Це прорив «руського міра» у саме серце Української Держави — це реальна загроза реваншу Москви.

Так, ми маємо претензії і до Петра Порошенка. Можливо ми будемо ще не раз запалювати шини і будемо вимагати від нього дій проти корупціонерів, зрадників та інших ворогів українського народу. Але при всіх його недоліках — він Президент, за якого держава вистояла під російською навалою і зроблено чи не найбільше для розвитку української мови та культури, становленню Православної Церкви України.

Тому що нам потрібен Президент, який продовжить курс України в ЄС і НАТО.

Тому що йде війна з Росією, а шлях України — геть від Москви!

Звертаємося також до членів ВО «Свобода», «Правого Сектора», «Конгресу Українських Націоналістів», «Національного Корпусу», «ОУН (б)», «ОУН (м)», «С14», ГО «Карпатська Січ» та інших патріотичних організацій з вимогою також зробити правильний вибір.

Звертаємося до наших воїнів на фронті та всіх громадян України для кого армія, мови і віра не порожні слова — не будьте легковірними!

Не будьте байдужими до долі держави!

Слава Україні!

ПОСЕТИТЕ ДОНЕЦК

Что ж, первый тур выборов Президента Украины состоялся, голоса подсчитаны, лидеры гонки определены. И мне есть что сказать оппонентам.

Во-первых, поздравляю с победой. Свободные выборы — основа демократии. За это, в том числе, я пошел в 14-м добровольцем. Не за Порошенко или Зеленского, не за Коломойского или Ахметова. За свободу. Свободу слова, вероисповедания, волеизъявления.

Во-вторых, я прекрасно понимаю, что Зеленский имеет все шансы на победу во втором туре. Исходя из этого понимания, у меня есть видение нескольких вариантов развития дальнейших событий при президенте Зеленском. Я поделюсь самым оптимистичным, но в начале лирическое отступление.

В одном из государств на теле современной Европы народ выбрал себе в лидеры новое лицо. Молодой, симпатичный, у него не было политического опыта, но был опыт аниматора на детских праздниках, и дети, наверное, его любили. И у простого народа была эйфория, а вот у инвесторов — нет. Они зафиксировали убытки, собрали чемоданы и отчалили восвояси. Через небольшое время вслед за ними отправились крупные промышленники. Нет, заводы и шахты, конечно, остались, но управляют ими было некому, их порезали на металлолом.

В столице государства простой народ начал возвращать себе украденные буржуями богатства, разграбив все банкоматы, супермаркеты и автосалоны. Оценив дальнейшие перспективы, средний и малый (да и вообще какой-либо) бизнес покинул народную республику. Зато на его месте появились блокпосты и вооруженные люди в форме без знаков различия, комендантский режим и полное отсутствие работы, зарплаты, прав и надежды на будущее. Не верите? Посетите Донецк.

Итак, прогноз.

После инаугурации Зеленский займется своими обязанностями: заменит министров обороны и иностранных дел, начгенштаба и командующего нацгвардией, генпрокурора и руководителя СБУ. Парламент поддержит нового главу государства. До парламентских выборов прекратится законотворчество, а депутаты будут заняты договорняками и дележом.

Остановится сотрудничество с МВФ, ЕС и НАТО. В стране, как и в 14-м году, наступит период безвластия. Воспользовавшись этим

вакуумом, как и в 14-м году, Путин двинет войска, которые и сейчас стоят на границе Украины. Зеленский с ним договорится? Вы правда в это верите? Путин действует только с позиции силы, на договоры ему плевать. В отсутствие международной поддержки Украины и учитывая свои ошибки 14-го, Путин будет действовать быстро и очень жестко.

Армия, лишенная опытного руководства, будет вынуждена оставить позиции. Солдат не обязан безусловно погибать за ваши решения и теплые жопки, хороший солдат воюет за идею, а хороший командир в любой ситуации обязан сохранить боеспособность подразделения, его вооружения и техники. Военкоматы не смогут успеть собрать даже ОР-1, по тем же причинам. Города будут сдаваться без сопротивления, а судя по результатам голосования в том же Днепре, тут оккупант будет встречать цветами. Не верите? Посетите Донецк.

В таких раскладах план россиян дойти «за две недели до Киева» не кажется фантастическим. К этому времени Зеленского в стране уже не будет, он богатый человек, у него вилла в Италии, а мировая ответственность будет энергично разводить руками. Отступившие в Киев боевые части и патриоты из оккупированных территорий организуют сопротивление агрессору, достойное предков и учебников истории. Им в этом поможет восстановленная в 14-м году на личные деньги Порошенко ПВО. Но останет это Путина ненадолго. Чтобы понять, как россияне воюют в городах, поищите в сети фото современного Алеппо.

Отступление будет продолжаться до западных областей. К этому моменту офицеры от количества беженцев и скорой перспективы лично познакомиться с российской армией уже на своих границах европейские лидеры так решатся ввести войска НАТО. Но только на границы западных областей, побоявшись развязать третью мировую.

Что же тут оптимистичного, спросите вы? Ну, у Зеленского будет все хорошо. И у Порошенко тоже. Я и моя семья, скорее всего, тоже выживем. Потому, что я верю в возможность такого развития событий и, значит, готов к ним. А ты, проголосовавший против главнокомандующего во время войны, ты мне веришь?

Не веришь?

Посети Донецк!

Валерий Гетьман

ДОДАЙ ДРАЙВУ!

Я, Юрій Журавель — художник і лідер рок-гурту OT VINTA — звертаюсь до президента Петро Порошенко!

Надалі на «Ти», бо впевнений, що зараз, як ніколи, зрозумієш мене. У нас багато спільного.

Відверещати сотні концертів, забацати мільйон селфі, автографів, зустрічей та інтерв'ю, а толку на децу, що більшість, які важко відірвати зад від дивану, дивились сіріальчики і виступи російськомовної попси.

Попса перемагає, бо в її руках потужна зброя — телевизор. А ми, українські рокери, байкери, художники, блогери, письменники, історики, айтішники, вчені, викладачі та ін.

КАМПАНИЯ ЗЕЛЕНСКОГО ФИНАНСИРОВАЛАСЬ СПЕЦСЛУЖБАМИ РФ?

Центр «Миротворец» обратился к Совету национальной безопасности Украины, Службе безопасности Украины и Верховной Раде Украины для проверки информации о возможном финансировании предвыборной кампании кандидата в президенты Владимира Зеленского спецслужбами РФ и о вмешательстве страны-агрессора в избирательный процесс в Украине.

25 февраля 2019 года в ходе проведения мониторинга каналов связи представителей российских спецслужб и террористических организаций, центр «Миротворец» получил сведения о том, что спецслужбы РФ и созданные ими террористические организации, принимают непосредственное участие в финансировании предвыборной кампании кандидата в Президенты Украины

КРАТКАЯ ХРОНИКА КЛОУНАДЫ ИЛИ КАК ОДИН КАНДИДАТ ССЫТ НЕ В БАНОЧКУ, А НАМ В ГЛАЗА

В Украине политические дебаты проходили дважды. Впервые – между Леонидом Кравчуком и Леонидом Кучмой в 1994 году. Причем первый тогда был действующим президентом.

Второй и последний раз дебаты состоялись в 2004 году. В эфир вышли Виктор Ющенко и Виктор Янукович.

Дебаты на последующих выборах завершались только горячими заявлениями отдельных кандидатов.

Интересно, что закон «О выборах президента Украины» предусматривает проведение дебатов во втором туре выборов, однако он не обязывает кандидатов участвовать.

А теперь посмотрим, как именно это всё превратилось в сраный цирк.

Один кандидат, назовём его условно «Владимир Зеленский», так обиделся на подозрения в том, что он принимает наркотики, что в привычной для себя манере уличной шпаны начал быковать, требовать извинений, чуть ли на на счётчик обещал поставить, и решительно посмотрев в камеру, потребовал, чтобы оба кандидата сдали анализы. Мол, тут-то мы и разберёмся, кто наркоман, а кто бухает.

Второй кандидат, назовём его условно

досі в АНДЕГРАУНДІ. Нас не чути і не видно для загалу, хоча ми не припиняли боротьби. Ми не формат...

Вже пізно доносити про державницьку стратегію Скоропадського, Мазепи та Острозького народів, який знову стає на ті самі граблі. Але ми профі в імprovізації! А у попси заздалегідь прописана фанера з ретельно відредагованим сценарієм і спец-ефектами. І вони вже починають сипатись.

Тому ДОДАЙ ДРАЙВУ!

Так, щоб шибки тремтіли, і не збавляй його протягом п'яти років Твого президентства. А я вже гострю олівець, щоб Тебе нещадно критикувати.

Слава Україні!

Юрій Журавель

Владимира Зеленского.

В частности, в «Миротворце» рассказали, что офицер российских спецслужб Андрей Пинчук дал указание фактически владельцу криптобиржи WEX и боевику незаконных вооруженных формирований Дмитрию Хавченко периодически выводить в наличную форму значительные суммы денег.

В дальнейшем средства должны были передавать на финансирование предвыборной кампании Зеленского. «Учитывая, что указанные действия российских спецслужб несут угрозу Национальной безопасности Украины, информируем Вас для принятия дальнейших неотложных решений со стороны Совета национальной безопасности и обороны Украины, Службы безопасности Украины и Верховной Рады Украины», — говорится в обращении.

«Пётр Порошенко», внезапно согласился.

Тогда кандидат Зеленский потребовал, чтобы дебаты проходили на стадионе.

Кандидат Порошенко согласился, предложил там же и анализы сдать, там есть специальная лаборатория для олимпийской сборной, они умеют.

Тогда кандидат Зеленский мужественно ... отказался, и поехал сдавать анализы в лабораторию своего кореша. И сдал анализы, 5-го апреля. И получил результаты анализов через три дня. Тоже почему-то пятого апреля. Потому что в документе написано, что забор материалов был 2-го апреля. Потом, конечно, спохватились, выложили новый документ. Там уже даты правильные были.

Правда, кровь из вены кандидат Зеленский, судя по фотографиям, ухитрился сдать без использования жгута. А чувак, который брал анализы, как оказалось, снимался в сериале «Сваты». Не знаю, как так вышло. Наверное, интриги СБУ какие-то.

Волосы и ногти, в которых следы наркотиков сохраняются дольше, кандидат Зеленский сдавать отказался. Говорит, не на часі, да и народу это не нужно.

А Порошенко анализы сдал, да. В четырех лабораториях разные. И волосы и ногти тоже. Наверное, скрывать ему нечего...

ЛИТЕРАТУРНЫЙ УГОЛОК

«...Милдред с минуту сидела молча, но видя, что Монтэг не уходит, захлопала в ладоши и воскликнула:

— Давайте доставим удовольствие Гаю и поговорим о политике.

— Ну что ж, прекрасно, — сказала миссис Бауэлс. — На прошлых выборах я голосовала, как и все. Конечно, за Нобля. Я нахожу, что он один из самых приятных мужчин, когда-либо избравшихся в президенты.

— О да. А помните того, другого, которого выставили против Нобля?

— Да уж хорош был, нечего сказать! Маленький, невзрачный, и выбрит кое-как, и причёсан плохо.

— И что это оппозиции пришло в голову выставить его кандидатуру? Разве можно выставлять такого коротышку против человека высокого роста? Вдобавок он мямлил. Я почти ничего не расслышала из того, что он говорил. А что расслышала, того не поняла.

— Кроме того, он толстяк и даже не старался скрыть это одеждой. Чему же удивляться! Конечно, большинство голосовало за Уинстона Нобля. Даже их имена сыграли тут роль. Сравните: Уинстон Нобль и Хьюберт Хауг — и ответ вам сразу станет ясен.

— Чёрт! — воскликнул Монтэг. — Да ведь вы же ничего о них не знаете — ни о том, ни о другом!

— Ну как же не знаем. Мы их видели на стенах вот этой самой гостиной! Всего полгода назад. Один всё время ковырял в носу. Ужас что такое! Смотреть было противно.

— И по-вашему, мистер Монтэг, мы должны были голосовать за такого человека? — воскликнула миссис Фелпс. ...»

Это написано в 1953-м году, это фрагмент из книги «451 градус по Фаренгейту» Рея Брэдбери.

И вот смотрите, будущее незаметно подкралось и укусило нас за сраку, чтобы привлечь внимание: на выборах во втором туре у нас кандидат, о котором только можно сказать, что он один из самых приятных мужчин, когда-либо избравшихся в президенты. Ростом, правда, не вышел, зато выбрит чисто.

Правда, у него нет программы, точки зрения, команды, плана действий, опыта, стратегии, а также понимания того, за что вообще президент страны отвечает. Из чётких планов кандидата Зеленского мы знаем два: «Придёт весна — будем сажать» и ещё какой-то, но я забыл.

Зато он не замечен, не привлекался, не состоял, не участвовал, и вообще одно сплошное «не». Достойная альтернатива надоевшим «старым лицам»! А тот факт, что за ним стоит олигарх Коломойский, мы на это обращать внимание не будем, разве это важно?

Как так вышло, что выборы в нашей стране превратились в цирк? Как так вышло, что тридцать процентов избирателей проголосовали за красивую физиономию с телеэкрана? Как так вышло, что они руководствуются соображениями типа «Нет,

ну надо же что-то менять» или «Хуже не будет», или «Ой, да ладно, всё будет нормально», делая важнейший выбор в стране, которая пятый год находится фактически в состоянии войны?

Как нам так промыли мозги?

Ладно, чёрт с ним с тем, что у него нет ни опыта, ни соображения, куда он вообще баллотируется, и что там должен будет делать. Чёрт с ним, что этот факт не смущает избирателей Зеленского.

Но как так вышло, что 30% избирателей не смущает, что их кандидат в своих юморесках регулярно унижал страну, армию, Майдан? Шутеечки про то, сможем ли мы добывать на Майдане электричество, если раздадим «Беркуту» эбонитовые палочки — нормально, да? Шуточки про то, что русские войска не приближаются к украинской границе, они её просто немного отодвигают — всё тип-топ, никакого когнитивного диссонанса? Шутки про Украину, которая как немецкая порноактриса, «готова принять с любой стороны в любом количестве»? (Разочарованно машет рукой.)

Нет, конечно, в этом есть и вина Порошенко. Ну вы сами посудите. «Он толстяк и даже не старался скрыть это одеждой. Чему же удивляться!»

Это чёрный сарказм, если что.

Корпорация BBC извинилась перед Петром Порошенко и готова компенсировать как ущерб, так и судебные издержки по делу о клевете. Извинения касаются материала, в котором рассказывалось про возможную выплату юристу Трампа Майклу Козну 400 тысяч долларов за продление встречи президентов Украины и США.

«В нашей новостной программе “News at Ten”, а также в статье, обнародованной онлайн 23 мая 2018 года мы неправильно утверждали, что президент Украины Петр Порошенко совершил или позволил совершить коррупционную/незаконную оплату в размере 400 тысяч долларов личному юристу Дональда Трампа Майклу Козну, чтобы ранее согласованная короткая встреча между господином Порошенко и президентом Трампом была расширена в более существенные переговоры», — цитирует юриста британской корпорации украинская служба новостей BBC, — «Мы считали, что в публикациях было сделано менее серьезное утверждение, направленное в адрес господина Порошенко, но ввиду того, что Высотный суд пришел к выводу, что это утверждение было представлено в изложенном выше ключе, мы рады признать, что это утверждение было ложным. Мы извиняемся перед Петром Порошенко за любой причиненный ущерб и готовы компенсировать убытки, судебные издержки и принимали участие в совместном заявлении на открытом судебном заседании».

Журналист телеканала «Прямий» Тарас Березовец сообщает, что компания «согласилась выплатить истцу значительную компенсацию за ущерб репутации».

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРИВІТАВ УСПІШНІ ВИПРОБУВАННЯ НОВИХ УКРАЇНСЬКИХ РАКЕТ

Президент України, Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко прийняв доповідь Секретаря Ради Національної безпеки і оборони України Олександра Турчинова щодо випробування нових українських ракет, зокрема контрольні пуски ракетних комплексів «Вільха М», які відбулися на півдні Одеської області.

«Хочу привітати з успішними випробуваннями, як були проведені сьогодні. Це завершальний етап створення комплексу «Вільха М», систем залпового вогню з підвищеною точністю, з підвищеним радіусом дії, яких дуже чекають сьогодні у військах», — сказав Петро Порошенко під час прямого зв'язку в Ситуаційному центрі із командним штабом РНБОУ на місці випробувань.

Президент привітав Міністра оборони Степана Полторака та весь склад Збройних Сил України з новими можливостями, які з'являються після поставлення на озброєння цього унікального ракетного комплексу, виробленого в Україні.

Глава держави також підкреслив: «Дуже символічно, що ці випробування сьогодні відбуваються точно в 70-ту річницю створення НАТО. Наш курс — ми прямуємо до НАТО, ми реформуємо наші Збройні Сили, ми підвищуємо їх бойові спроможності. І мені приємно, що Україна сьогодні фактично є східним флангом НАТО, добре озброєним. Ми йдемо в НАТО не з простягнутою рукою, а як повноцінний, рівний партнер, який сьогодні боронить демократію, свободу на європейському континенті, даючи відсіч агресору — Російській Федерації».

За словами Глави держави, це є виконання його пропозицій, внесених на Раду національної безпеки і оборони України щодо створення ракетного щита відповідно до нових можливостей, після виходу РФ з договору про ракети середньої та малої дальності.

«У нас з'являються нові можливості. Сьогодні — це є перші кроки. Завтра також буде надана переконлива демонстрація нових спроможностей українських представників оборонної промисловості в ЗСУ», —

зауважив Петро Порошенко.

Президент подякував за успішно проведені випробування всім, хто був долучений до цього процесу, зокрема співробітникам КБ «Луч»: «Ви дійсно зробили величезну роботу за останні чотири роки. І успішний пуск сьогодні є яскравим тому підтвердженням».

Секретар РНБОУ Олександр Турчинов повідомив, що контрольні пуски відбулися успішно. Ракетний комплекс «Вільха М» прийнято на озброєння Збройних Сил України та розпочато серійне виробництво зазначених ракет, які здатні точно знищувати ворога на відстані 130 км.

«Наші ракетники — інженери та виробничники продовжують працювати над створенням ракет нового покоління, які будуть надійно і точно знищувати цілі на відстані понад 200 кілометрів», — додав Секретар РНБОУ, інформуючи про стан виконання програми РНБОУ щодо збільшення ракетної потужності України, затвердженої Головою держави.

«Враження дуже позитивні. Технічні можливості нової ракети значно підвищують бойові спроможності Збройних Сил України», — зазначив, в свою чергу, Міністр оборони України Степан Полторак.

За словами О. Турчинова, під час випробувань було перевірено застосування нових ракет для знищення цілей на максимальній дальності, а також точність і ефективність знищення цілі. «Також перевірялася робота нової системи керування, ефективність нового навігаційного обладнання, та якість роботи нової системи управління пусками», — повідомив він.

«У найкоротший термін ми отримали більш потужну ракету, і хочу підкреслити, що робота наших науковців і конструкторів у межах реалізації ракетної програми, затвердженої РНБОУ, системно продовжується», — зазначив Секретар РНБОУ України.

Він повідомив, що найближчим часом очікується завершення розробки нового покоління ракет цього класу, здатних вражати цілі на відстані понад 200 кілометрів.

За судьбой и развитием ракетного комплекса «Вильха» я наблюдаю с 2016 года, с самых первых стрельб и испытаний. Вот есть что вспомнить, есть с чем сравнивать.

Сегодня были уже испытания «Вильха-М», оригинальная ракета уже стоит на вооружении и серийно закупается. А М-ка работает на расстояния до 130 километров, с той же точностью. Ага. 130 километров, при попадании в круг радиусом в 25 метров. Можете себе такое представить? Найдите на карте точку на таком расстоянии от себя, а потом представьте там футбольное поле. А теперь представьте, что вы можете выбрать, в какую из двух половин футбольного поля попасть. Такая вот точность.

Результат работы за три с половиной года. От первых наработок и чертежей, от поиска оборудования и станков, от восстановления производства топлива и боевой части, от решения задач по производству корпусов и наведения... До расстояния в 130 километров.

КБ «ЛУЧ» — поздравления! И этот этап!

И будут поздравления за последующие, а они будут!

Можно было попытаться что-то купить. Можно было попытаться договориться. Можно было перестать стрелять. Можно было сдать.

Вот только Петро Порошенко выбрал путь восстановления страны и производства. А переговоры по ряду компонентов вел сам, с лидерами нескольких стран. Тяжелые переговоры, длинные переговоры. Или вы правда думаете, что Украину так сильно ждут на мировом рынке уникальных систем вооружения? На каждом этапе нам создавали препятствия. А за эти три с половиной года наша страна вошла в очень и очень узкий круг стран, обладающих полностью замкнутым циклом производства ракет: разработка, двигатели, корпусы, топливо, боевая часть, наведение, управление. Таких стран меньше десяти. И мы в этом клубе теперь.

А завтра новый день и новые достижения.

Юрий Бирюков

Хочется написать много того, что я хотел бы сказать своим коллегам, які голосували за Зе. Але прямої роботи занадто багато. Тому буду потрохи.

Ось, вчора, цілий радник міністра МВС прямо попередив, що армія беззаперечно повинна виконати всі накази нового (твого) верховного головнокомандувача.

А інакше — трибунал.

Це правда. І він абсолютно правий. Армія виконує накази беззаперечно — інакше це не армія.

Але.

Згадай, чи давно тобі загрожували трибуналом? Ні? Не пам'ятаєш?

Догани там всілякі. В крайньому випадку — з армії погрожують вигнати.

Це є.

А от про трибунал начебто ніхто такого не верзе. Ну, може за виключенням поодиноких упоротих.

Тому, що у армії, яка воює — накази і так виконують.

Не обговорюючи.

Це норма. І залякувати нікого не тре, правда?

А тут — раптово. Перший день після першого туру.

Один з високопоставлених симпатиків Зе — товсто натякнув.

Нас заздалегідь готують до того, що накази нового «головнокомандувача» армії не сподобаються.

І тобі теж не сподобаються.

І це — недвозначно і очевидно.

Тому, що він не буде робити того, що тобі подобається.

Тому, що ти йому не подобаєшся.

Голобородько з серіалу ти може і подобаєшся. А Володі Зеленському — ні, що б він тобі не говорив.

Тому, що ти самим своїм існуванням доводиш, хто він є.

Ти зробив чоловічий вибір. Ти не боїшся ризикувати життям.

Ти місяцями живеш в умовах екстриму і з задоволенням пиздиш ворога. Захищаєш країну. Собой.

Ти — красень.

У порівнянні з ним ти Мачо. Рембо.

І це теж — правда.

А ось Зе не розуміє армію. І не знає її від слова «зовсім».

Він боїться її. На тлі тебе — він перестає бути Голобородько.

І стає собою. Боягузливим артистом. Кімнатним героєм.

Все, що потрібно для підняття його самооцінки — позбавити тебе поваги. Тебе, в складі армії.

Нової гордістю країни повинні стати сцикливі Вовчики. Тоді не так буде видно його убожество.

А що з тобою буде після того, як ти віддаси йому свій голос?

А його це, вибач, не їде.

А почнеш заперечувати — підеш під трибунал.

Бінго! Ти майже виграв приз.

І це — правда!

А я хочу, щоб ти мене почув і зрозумів.

І це теж — правда.

Гліб Бабіч

АРМІЯ

ЯК ЛОКОМОТИВ ЕКОНОМІКИ

Геннадій Карпюк

Геннадій Карпюк гарно розпитав заступника міністра оборони Олега Шевчука — вийшло гарне інтерв'ю.

ІЗ НАМЕТІВ ТА ЗНІМНИХ КВАРТИР - У НОВІ ГУРТОЖИТКИ

— **Олеже Миколайовичу, проект 184 казарм поліпшеного планування є великим – для нашої армії стільки одночасно ще не будували. Чому практичне його виконання є настільки складним?**

— Складнощі виникли через те, що у планування заклали ідеальні умови будівництва. Практика показала: ми і забудовники не передбачили всіх «підводних каменів» на цьому шляху. Проте концептуально рішення вдале. Військові, які мешкають у цих гуртожитках, де враховані всі їхні потреби, дають позитивні відгуки. Особливо задоволені дівчата, бо проектування відбувалося з урахуванням гендерного чинника. Бойлери з гарячою водою, зручні кухні, меблювання і загалом організація життєвого простору найглибше вражає тих, кому донедавна довелося жити у знімних квартирах, старих гуртожитках чи навіть наметах!

Один із прикладів такої роботи — Конотоп, де зростає сучасне військове містечко. Реконструювали там їдальню і стару будівлю під квартири. Уклали контракти на спорудження 4 казарм поліпшеного планування неподалік частини. Дві з них здані, третю ось-ось доведуть до ладу. А з четвертою — сумна історія. Компанія спробоглася лиш викопати котлован і закласти фундамент, причому з суттєвими порушеннями. Угоду зупинили, а фірмі виставили штрафні санкції. Зараз на добудову об'єкта зайшов новий виконавець. І таких випадків ще чимало. Відсоток невиконання договірних зобов'язань перевищив усі очікування.

— **Можливо, для вас це стало шоком. Чи справді українські забудовники не звикли порядно ставитися до виконання замовлень, пропонованих армією?**

— Під цей проект створено конкурсну документацію з жорсткими вимогами до учасників. З одного боку, ми не хотіли обмежувати потужні добropорядні компанії заходити у проект. З іншого, прагнули уникати помилок і не допускати фірм, які у відверто шахрайський спосіб виходять на торги лише для отримання авансу та подальшого зникнення. «Несподівано» армія вперше почала вимагати чіткого дотримання термінів будівництва. І не лише кінцевих, а й усіх етапів. За порушення накладали штрафи та пеню. На кожній стадії у них був 20-денний «люфт», щоб встигнути повернутися до графіку й виправити ситуацію. А заодно уникнути санкцій і розірвання угоди. Виникали різні форс-мажори. Приміром, на майданчику знаходили небезпечні залишки Другої світової війни або мережі (вода, тепло, каналізація, електрика), не позначені на планах. Що відстрочувало виконання контрактів. Це ми розуміли, коригуючи терміни аби нікого не штрафувати. Але значна частина компаній так і не дотримались «дед-

лайну». А один із керівників узяв аванс й одразу придбав дорогий позашляховик і десь зник. Його досі розшуковують. Ці люди для проформи навіть трішки попрацювали, а потім кинули цю «брудну роботу» й пода-

лися світ за очі. Є і такі приклади.

Державна експертиза визначила строки будівництва. Ми пропонували скоротити їх, інакше все розтягнулося б на два роки. Волонтери, інженери, незалежні експерти знайшли процеси, які можуть відбуватися не послідовно, а водночас. Розрахунки підтвердили: звести житло у визначені терміни передбачені 7 місяців. Наприклад, у Старичах на Львівщині.

Хоча будівельники погоджувалися: в такі строки можна вкластися, але «для цього треба напружено працювати», до чого, очевидно, не всі були готові. Компанії, щоб усе виконати вчасно, слід мати достатній вільний оборотний капітал, сучасну техніку й досвідчений персонал. А на майданчику — ефективного менеджера, який зробить усе, щоб робота не зупинялася, передбачаючи проблеми і потреби в поставках чи додаткових рішеннях. Потужні корпорації не взяли участі у проекті, бо кожна окрема його локація не є великим будівництвом. І за тими розцінками, які пропонує армія, вони не працюють.

Консультаційно в розбудові військової інфраструктури нам допомагали представники інженерних військ США (United States Army Corps of Engineers — Авт.). Вони переглянули наші напрацювання, побували у Білій Церкві, де саме передавали під заселення гуртожитки. Їх вразили короткі терміни будівництва. У них схожі проекти виконують значно довше. Але якщо ми хочемо, щоб будівельники працювали у кілька змін, пришвидшуючи введення в експлуатацію об'єкта, потрібні більші витрати на зарплатню, що здорожчує будівництво. Забудовники дорікають на рівень оплати праці, визначений в угоді.

ПРОГРАШ У КОСТАХ І ВИГРАШ У ЧАСІ: ЩО ПЕРЕМОЖЕ?

— **Наскільки ринкова зарплата будівельників, яку Міноборони закладає у майбутні контракти?**

— Відповідні рамки визначає державний регулятор — Мінрегіонбуд. Із ним проводили консультації, щоб закладати вищі зарплати. Нам відповіли, що максимальні застосовують у складних будівництвах на кшталт метро. Ставки ж житлового будівництва нижчі, і керівники компаній кажуть: це не додає конкурентності і на такі зарплати не підуть працювати висококласні фахівці.

— **І який тут вихід?**

— Тривають перемовини з Мінрегіонбудом, яке у 2019-му збільшило рівень зарплат. Нам слід доопрацювати ці моменти. Хоча є компанії, які показують, що працювати можна й у таких умовах, проте і вони говорять про недостатню мотивацію для висококласного фахівця. Так, хочеться зекономити, спробувати збудувати більше. Але одразу виникають виклики в компоненті

Будівництво житла для армії стало перевіркою на доброчесність для багатьох вітчизняних забудовників. Історія втілення проекту 184 гуртожитків стала хорошим практичним уроком, але водночас і прикладом, як не опускати руки і доводити розпочату справу до кінця. Буквально боротися за публічно обіцяний результат. Тепер в активі цієї ініціативи є кейс рішень, що позитивно вплинуть на майбутні будівничі проекти для війська. Наша армія отримує повний апгрейд харчування, а зразки її однострою і спорядження тепер нахвалюють у НАТО. Понад те, ЗСУ вже користуються інструментом тилового забезпечення, яким послуговуються країни Альянсу. А оборонні замовлення Міноборони здатні стати драйвером економічного розвитку як держави, так і окремих громад. Про ці та інші цікаві речі йдеться в нашому лонгрід-інтерв'ю із заступником міністра оборони України Олегом Шевчуком.

якості та дотриманні термінів закінчення об'єктів.

Зараз обговорюємо можливість нового підходу в проектуванні. Нині тривалість будівництва прогнозують під ідеальну погоду — без морозу, вітру, спеки і дощу. Як тільки погода відходить від певної нормалі, будівельникам доводиться йти на додаткові витрати — застосовувати різноманітні добавки у бетон і розчини. Так само слід збільшувати платню робітникам за працю у важких погодних умовах. Ми не закладаємо це в кошторис, і компанія має компенсувати за рахунок свого прибутку, або нічого не робити, до чого більшість, відверто кажучи, і вдавалися. Вони зупиняли будівництво і чекали «з моря погоди». Тепер ми хочемо уможливити роботу в складних умовах, приміром узимку. Це ускладнить проект, збільшить бюрократію. Колеги з НАТО з цього приводу визнають: так здорожчується процес, але так можна в коротший термін отримати бажаний результат. Одна справа, що житло, штаб чи їдальню чекатимуть 3-4 роки, чи ми їх збудуємо за два роки! Як приклад вони наводять наші військові містечка. Партнери кажуть: от, ви сформували частини й досі повністю не створили їм належних умов. А якби мали справу з технологіями, які дозволяють працювати і в поганих умовах, за цей час військовий персонал значною мірою перебував би в нових містечках. Спробуємо кілька стандартних проектів підпрацювати під варіант прискореного будівництва. Порівняємо виграш у часі, програш у коштах і робитимемо висновки. Хоча ми і так бачимо, що сучасні технології дозволяють не припиняти будівництво цілодобово та цілодобово. Зрештою так виходить дешевше, ніж неодноразово зупиняти і відновлювати будівництво.

СМАРТ-КВАРТИРИ ДЛЯ СЕРЖАНТІВ І МОДУЛЬНІ ПОЛЬОВІ ТАБОРИ

— **Які ще проекти реалізовуватимуть? Знаю про смарт-квартири для сержантів.**

— Торік надано кошти на проектування таких смарт-квартир і цю роботу завершено. 17 будинків уже почали зводити. Найпевніше, конкретні результати тут варто очікувати наступного року. Це серйозна мотивація, коли військовий не лише має краще матеріальне становище з підвищенням грошового утримання, а й усвідомлює чітку перспективу отримання житла. Навесні торік ми почали копати у Старичах котловани, а навколо лише єхидно сміялися. Зараз там у чотирьох гуртожитках мешкають люди, а поруч зводять наступну чергу цього ж проекту і повноформатні житлові будинки. Нещодавно у Бродях заселили гуртожитки авіаційної частини. Сержанти там живуть у комфортабельних умовах і на їхніх очах зростають смарт-квартири та інше житло. Вони чітко розуміють, для чого служать.

— **От ви кажете, що люди не надто вірили. Чому?**

— Бо роками звикли, що їм лише обіцяють, а замало виконують. Намагаємся зруйнувати цей стереотип реальними справами. Щодо проекту 184 гуртожитків нашаровано чимало критиканства. Приміром, армія про-

вела відкритий конкурс. Уся документація і процедура — прозорі. Компанії підписали угоди і з якогось дива припинили їх виконувати. Однак винувате Міноборони і весь «праведний гнів» проходить повз недоброчесну фірму, звалюючись на військових. Це, м'яко кажучи, несправедливо і упереджено. Чому журналісти, блогери та інші медійно активні особи не виказують претензій до шахраїв чи фірм-невдахів? Інша справа, що слід вдосконалити механізм відбору таких учасників — ми над цим працюємо.

А щодо новинок, то цьогоріч плануємо звести кількадесят швидкозбірних будинків у військових частинах. Металеві каркаси обшитою сандвіч-панелями — тимчасове, але швидке рішення потреби розміщення особового складу, аби люди не жили в наметах. Розроблено і проект польового табору, де житло, душеві, їдальні, штаби, класи — все розміщуватиметься в модулях, як у натовських партнерів. Напрацьовуємо технічні вимоги до таких рішень і хочемо вже у 2019-му розгорнути автономний польовий табір, де все буде інакше.

— **Міноборони періодично намагаються втягувати у тендерні війни. Хтось переміг у конкурсі, а конкуренти розгортають фронт інформаційної дискредитації. Прагнуть зробити все, щоб їх знову допустили до оборонних контрактів. Чи стало відомство захищенішим у сфері держзакупівель?**

— Налагоджено нормальну співпрацю у цій тематиці з військовою прокуратурою, СБУ, Антимонопольним комітетом. Ми не дуже піаримо цю роботу, але з недоброчесними щодо армії компаніями працюють відповідні компетентні органи. Декілька компаній, які торік не виконали зобов'язання зі спорудження військових об'єктів,

за поданням Міноборони вже позбавлені будівельних ліцензій. Також військова прокуратура займається кримінальними провадженнями щодо керівників, які порушили договірні умови й відмовилися сплачувати штрафні санкції. СБУ займається фірмами, які фактично спробували затримати проведення тендерів, усяко затягували процес визначення переможця, блокували підписання угод. Причому таку позицію займали компанії, що не брали участі у процедурі, але скаргами прагнули затягнути час. Нерідко це були фірми-одноденки без досвіду роботи, видимих слідів будівельної діяльності чи серйозних активів. ЗСУ використовують «чорні списки», куди вносять фірми, які не виконали договорів або взагалі зникли після підписання контрактів. Так ми не даємо їм можливості знову наживатися на армії.

ІЖА З ДОСТАВКОЮ, І ЧОМУ МИ ВЖЕ ОДНІЄЮ НОГОЮ У НАТО

— **Достатньо успішно є реформа харчування у війську — принаймні, нині лунає дедалі менше критики на її адресу.**

— Після вдалого експерименту стартував перехід армії на сучасну систему харчування. У перший рік встановили черговість: ремонт їдальні, монтаж нового обладнання, а потім — введення харчування за каталогом. Та капремонта затягнулися, бо це тривала

процедура. Тоді спланували поступове переведення військових частин на нову систему, не прив'язуючись до ремонтів. І процес набув масового характеру. Цьогоріч ми його завершимо, а ремонт ідальнь триватиме далі. 2019-го їх відремонтують близько п'ятдесяти, закінчимо ж роботи у 2020-му.

Армія має багато невеличких підрозділів, далеко розташованих від великих пунктів постійної дислокації. Розгортання там повноцінних ідальнь недоцільне з фінансової точки зору. Разом із Тилом ЗСУ ми відпрацювали замовлення невеликих авто, обладнаних спеціальними термошафами, куди закладатимуть контейнери для зберігання готової їжі. Її готуватимуть на базі й розвезитимуть по підрозділах у гарячому чи охолодженому стані — залежно від страви. Також є ідея в такий самий спосіб розвезити напівфабрикати — залишиться їх розігріти чи змішати й подати до столу. За кілька місяців цю роботу завершимо і почнемо експеримент в окремих підрозділах ОК «Захід».

— Уже відкрито шлюзи для закупівлі за кордоном необхідних речей для армії. Чи є і для тилового напрямку тут якась користь?

— Нині триває робота над нормативним механізмом реалізації права на закупівлі озброєнь і військової техніки. Хто безпосередньо цим займатиметься — ще визначають. Є кілька пропозицій. Одна з них — цим займатиметься не армія, війську лише передаватимуть відповідні засоби. Щодо тилового напрямку вже все відпрацьовано. Міноборони підписало угоду з Агенцією НАТО з підтримки та постачання (NSPA) про встановлення відносин у сфері купівлі-продажу на підтримку несистемних брокерських послуг для ЗСУ. Це диверсифікувало джерела матеріально-технічного забезпечення армії, нівелюючи залежність від російського ОПК. Ми можемо використовувати цей механізм для придбання тилової номенклатури на рівні з країнами НАТО. І в цьому аспекті, можна так сказати, ми вже є членом Альянсу, бо нам надали прямий доступ до Агенції. Вже є фахівці, які пройшли навчання з використання її бази даних, і вони мають робочі місця, підключені до неї. Так можна проводити закупівлі номенклатури НАТО: речове майно, спорядження, намети, медикаменти тощо. І це дозволяє відкрити українським виробникам доступ через NSPA до постачань країнам НАТО. І саме це є предметом перемовин з керівництвом агенції (відбулися за кілька днів після інтерв'ю — Авт.) щодо того, як наші виробники отримуватимуть належні сертифікати, аби вийти на цей

ринок. Це майданчик і модель практичної інкорпорації та взаємодії із НАТО.

Наведу маловідомий приклад. Щойно під'єдналися до NSPA, як з'явилася змога щось придбати у натовських постачальників. Водночас ми оголосили процедуру закупівлі певних видів майна. Розрахунково взяли вартість придбання минулорічних поставок, збільшили її на показник інфляції і виставили публічно. Жоден із наших традиційних постачальників не вийшов на торги. Вони наголосили: або ви піднімете ціну це на 20%, хоча підстав до того не існувало, або ми нічого не постачатимемо. Ми знову оголосили торги, трішки піднявши ціну, але картина повторилася. Запросили на перемовини партнерів і запитали, чому в них так

зросли апетити? Фактично це була змова... Тоді їм нагадали про угоду із NSPA: якщо на наступні торги українські виробники не вийдуть, ми все закупимо в агенції. Це буде дорожче, але ми придбаємо в НАТО, а вони на рік залишаться без замовлень ЗСУ. І вони таки вийшли на торги... Це ще питання ментальності, зокрема і сфери бізнесу. Чому за індексу інфляції 10% виробник наступного року накручує ціну вище на 20-30%? Що такого катастрофічного трапилось? Можливо, декому даремно здається, що їм немає альтернативи.

Конкуренція з Агенцією змушує українських постачальників підтягнути якість виробництва і тримати адекватні ціни. Так, у НАТО вся номенклатура дорожча, але вже є кілька постачальників, які, вивчивши наші потреби, заявили про спроможність знизити собівартість до прийнятної для ЗСУ рівня.

ЗАРОБІТЧАН ПОВЕРТАЮТЬ ДОДОМУ ОБОРОННІ ЗАМОВЛЕННЯ

— Очевидно, тут питання і в матеріалах, бо не все виробляють в Україні?

— Віддаю належне нашим виробникам. При замовленні армії на впровадження нових матеріалів та технологій вони реагують

оперативно — впродовж кількох місяців. Шукають постачальників в Європі чи Азії, знаходячи ті компоненти, які ми просимо. Але і європейські виробники вже почали виготовляти форму з нашим пікселем та вимогами до розміщення знаків розрізнення. Дуже класна форма! Вона проходить досліду експлуатацію в одному з спецпідрозділів. Проте вартість у неї доволі висока...

Але здешевити не означає покращити. Свого часу ми придбавали флісові куртки, виготовлені з гарного імпортного матеріалу. Потім вирішили, що це доволі вартісний продукт, і знайшли аналог тканинам серії Polartec, схожий за властивостями на фліс, але відчутно дешевший. Так от, з цього ма-

теріалу виготовили куртки. Одразу посипалися скарги, що вони не виконують як слід свою функцію: погано зберігають тепло і продуваються. Ця економія вийшла боком — довелося повернутися до нормального матеріалу Polartec. Армія зараз одягнута саме в такий варіант. Багато експериментували і з дощовим костюмом. Начебто знайшли прийнятний варіант «ціна-якість». Поїхали якось у війська подивитися, як працює цей виріб. Саме почалися затяжні дощі. Але попри зливу, ніхто з бійців не одягав «дощовик». Поцікавилися чому. З'ясували: всі шви протікають і під ним одяг все одно мокрий. І отоді повернулися до дорожчого варіанту, який не протікає.

— Чи може весь кластер оборонних замовлень і потреб, який формує українське військо, стати одним із драйверів розвитку національної економіки?

— Звісно, це робочі місця, нові технології, осучаснення виробництва. Кожна гривня, яка пішла в будівництво, як відомо, створює навколо себе ще 4 гривні. Будівельники відверто зізнавалися: коли армія почала проект спорудження гуртожитків, вони побачили для себе перспективу завантаження

дві тисячі гривень, і вони думають, що так буде завжди), нормальные армейцы ропштут.

Пара комбригов и пяток комбатов отказываются выполнить очередной приказ об отходе, и к ним тут же приезжают хмурые люди в гражданском с постановлением о задержании, все, как обещал Антон Герщенко. После первого задержания остальные непокорные воле нового царя выставляют взвод разведки на первый блокпост от трассы и начинают коммуницировать с такими же непокорными, одновременно пытаются оценить настроения своего особого склада. Ну, у нормального командира и люди обычно нормальные, но время идет, российские войска с нашивками АК ДНР (а може уже и нет, хули прятаються) уже продвигаются слева и справа.

Новый министр обороны и новый НГШ обещают, что быстро решат проблему непокорных, но сами на фронт ехать и отдавать приказы об отходе в лицо — боятся: у Филина слабые нервы и патрон в патроннике.

В сторону востока начинают тянуться жидкие ручейки тех дембелей, кто понимает, что НА САМОМ ДЕЛЕ происходит. Остальной стране по 1+1 показывают сюжеты «мы бережем жизни наших воинов, поэтому отводим их в ППД». Дембелей в оставшихся верными присяге частях худо-бедно вооружают, попутно вспоминая Крым пять лет назад и охуеая от цикличности истории.

Новый верховный главнокомандующий объявляет, что в армии назрел военный переворот, и призывает верных новому правителю командиров эээ... принять меры. Пиздюки в

работою на роки. І чимало робітників, які раніше виїздили на заробітки за кордон, тепер зголошуються працювати в Україні. Бо в тому є практичний сенс. Так само це імпульс розвитку і для легкої промисловості. Компанії-постачальники завдяки нашам замовленням вимушено розширювали виробництво, закупляли нове устаткування, освоювали сучасні технології. Чимало дівчат, які майстрували одяг за кордоном, тепер працевлаштовані вдома. Це прозорі стосунки — ми безготівково перераховуємо кошти, а вони сплачують податки. І головне — це стимул розвитку громад, бо виробництво є осередком створення благополуччя.

Якість української військової форми й амуніції вже оцінили наші партнери у НАТО. Інструктори з Альянсу, які перебувають в Україні, бачать цей прогрес і кажуть, що наші окремі рішення є кращими, ніж в їхніх арміях. Зокрема, наші транспортні баули та рюкзаки, взуття і предмети однострою. Однозначно, що все дешевше. А угода із NSPA дозволяє нашим виробникам вийти на закордонні ринки. Уже зараз іноземні армії напряму виходять на тих постачальників, які виготовляють продукцію для ЗСУ, пропонуючи їм контракти. Їхній головний козир — конкурентна ціна, та й і якість уже підтягується на хороший рівень.

Ми постійно отримуємо побажання бійців, які воюють, що і як зробити краще, доводячи до тієї кондиції, яка потрібна. Це побачили на Заході і тепер це саме хочуть для себе. І цей канал, який відкривається для наших виробників, дозволить збільшити валютні надходження та підніме економіку. Деякі іноземні компанії тим же шляхом тепер домовляються з нашими виробниками для створення спільних підприємств. Вони ввезуть нове обладнання, матеріали і тут виготовлятимуть продукцію як для української армії, так і для наших партнерів. Зрозуміло, що собівартість таких виробів буде значно конкурентнішою.

Щодо ролі армії в економіці варто сказати, що вона є джерелом коштів для транспортної сфери, оскільки нам зараз потрібно дуже багато перевезень. Так, військо є одним із серйозних замовників «Укрзалізниці». І вона нерідко йде назустріч, оскільки ми не завжди можемо спланувати власні перевезення. Найбільш наочний приклад такої ситуації — перебіг воєнного стану в країні, коли треба було організувати багато транспортних переміщень військового значення. І взагалі воєнний стан показав багато потреб, які ніхто не передбачав. Армія винесла уроки і тепер працює над удосконаленням законодавства.

ДЕСЯТЬ ПОСЛЕДНИХ ТЫСЯЧ

Это не сценарий, я вам доповідаю, это просто раздумья на заданную тему (нет, блять, конечно, это не просто раздумья, мы же не дебилы — не видеть очевидного). Итак, верховным главнокомандующим отдан приказ «просто перестать стрелять». Вроде как безобидно, да? И раньше так было... А вот и хер.

Так как сепары стрелять не перестали, то «з метою збереження життя особово-

го складу» второй приказ от Верховного главнокома — отойти от линии фронта на 20 км. А скорее — от нового Начальника Генерального Штаба. Сепары — не дурники и продвигаются вперед, бо в курсе того, что будет дальше. Наши — пока нет, и нашим — новый приказ, еще на 20 км назад, «шоб уникнути котла та ввести противника в оману». Тут до армии начинает потихоньку доходить, шо именно происходит, и як саме наступає жопа.

Двадцать пять процентов военных заробитчан тихо рукоплещают, бо бабло капает (минималка на линии сейчас — двадцать

больших погонах отдают приказы, а люди без погон, а с лычками — забивают на них хер, бо это ж как бы свои, и вообще, ну его нахер, пусть генералы разбираются, ояебу.

Генералы, певшие Пороху в уши крайние полгода «все заебись, товарищ Верховный, армия за вас» — понимают, что потеряли управление частью войск. Вызываются из отставки Полторак и Муженко, чтобы уговорить комбригов и комбатов сдать оружие и предстать перед справедливым военным трибуналом, которого нет. Муженко отказывается, а Тимофеич еще и посылает нахер по телефону.

Россиянам это надоедает, они начинают двигать вперед войска более интенсивно. Завязываются бои.

Потом или поднимется вся (на этот раз — ВСЯ страна), или нас быстро, превосходя в силе и скорости, выбьют из городов и загонят в леса. Через две недели у нас закончится бк, гсм, хавка, нас сутками будет бить арта, раненых вывозить будет некуда. Ровно так, как в четырнадцатом в секторе Д — только не будет уже тех, кто может пойти в деблокирующий Рейд.

Это будет десять тысяч человек и две недели последней драки, без шансов на успех, чисто на морально-волевых и из принципа «Похуй. Делаем». Это то, что стоит за такой сладкой, милой сердцу каждого цивилизованного человека фразой «просто перестать стрелять».

Но это будут шикарные две недели. Я вам доповідаю.

Мартин Брест

Президент України взяв участь у випробуваннях новітньої української розробки — комплексу крилатих ракет наземного базування для ураження морських та берегових цілей «Нептун». Всі складові та комплектуючі комплексу вироблені на українських оборонних підприємствах.

Черговий етап випробування, яке відбулося на Державному випробувальному полігоні ЗСУ, пройшов успішно. Група кораблів з 11 суден Військово-Морських Сил забезпечувала безпеку стрільб в акваторії Чорного моря.

«Сьогодні тут на полігоні в Одеській області проходить одне із завершальних випробувань нової крилатої ракети, яка буде поставлена на озброєння Військово-Морських Сил Збройних Сил України», — підкреслив Петро Порошенко. За його словами, це протикорабельна ракета, ракета берегової оборони, яка може використовуватися і Сухопутними силами ЗСУ.

«І величезний внесок, в тому числі і щодо можливостей збільшення радіуса дії зазначеної ракети, використання високоточного озброєння, більш потужної бойової частини, сьогодні це все досягнення оборонного комплексу України, досягнення КБ «Луч», досягнення нашого ІТ-сектора, сектора, який розробляє бронетехніку», — зазначив Верховний Головнокомандувач.

Президент також зауважив, що у проведенні випробувань також взяли участь курсанти Одеської морської академії, які нині проходять навчання, освоюють техніку і в

майбутньому будуть працювати з цим ракетним комплексом. «Ви бачите за моєю спиною курсанти наших інститутів, вони ще на етапі підготовки до прийняття на озброєння уже освоюють новітню техніку», — зазначив він.

Глава держави зауважив: «Це робиться для того, щоб надзвичайно скоротити період, який буде дозволяти бойове використання у випадку поширення агресії проти нашої держави з боку противника». Також Петро Порошенко наголосив, що на випробування ракетного комплексу запрошені військові аташе країн-партнерів України.

Водночас він зазначив, що противник намагався перешкоджати випробуванням українських ракет: «Намагається закрити небо. Використовує засоби радіоелектронної боротьби, намагається перешкодити нашим випробуванням. Але це створює реальні умови бойового застосування зазначених ракет. Жодних пом'якшених умов».

«Сьогодні ми готові до того, щоб завершити випробування. І за моїм наказом у надзвичайно короткий термін поставити на озброєння і озброїти частини ВМС і Сухопутних військ для того, щоб збільшити потенціал, ефективність бойового застосування ЗСУ», — підкреслив він.

Президент України Петро Порошенко запевнив, що українська влада робить все можливе для якнайшвидшого звільнення українських військових моряків, яких захопили в полон російські військові в Керченській протоці. Про це Глава держави заявив

на зустрічі з військовослужбовцями Військово-Морських Сил України та членами родин полонених військових моряків під час робочої поїздки до Одеської області.

«Насамперед хотів би звернутися до вас зі словами великої вдячності за те, що ви виховали справжніх героїв. Кожен день у полоні, я це дуже чітко розумію — це велике випробування на мужність ваших близьких, і велике випробування для вас самих», — звернувся Петро Порошенко до рідних наших героїв.

Глава держави підкреслив, що саме тому сьогодні проявив ініціативу провести цю зустріч як символ солідарності з нашими хлопцями. «Щоб вони точно знали, що Україна, український Президент, українська влада, Збройні Сили України пам'ятають

і щоденно ведуть боротьбу для того, щоб прискорити їх звільнення, їх повернення додому», — заявив Петро Порошенко.

Він також зазначив, що українська сторона використовувала всі майданчики, починаючи від Ради Безпеки ООН, і завершуючи Європарламентом для того, щоб прискорити ці кроки. «І зараз мужню поведінку наших героїв оцінює весь світ», — резюмував Глава держави.

Петро Порошенко вручив нагороди українських моряків-військовополонених, які захоплені і утримуються Російською Федерацією, їх рідним. Глава держави відзначив високими державними нагородами 22 українських героїв. Президент побажав родинам міцного здоров'я, щастя і благополуччя, а всім українцям — миру і перемоги.

Грамотных теперь много, а поваров мало. Читать люди научились, а с какой стороны за казан браться, не знают. Поэтому рассказываем рецепт плова так, чтобы его сразу можно было применить без лишних вопросов. Время приготовления около 3 часов.

ПОСУДА

Посуды надо много. Казан с плотной крышкой (после закладывания всех продуктов должна быть свободной четверть объема), 1 емкость для промывки риса, 2 емкости для нарезанных овощей, 2 — для мяса, 1 чайник, прочная плоская шумовка, острый тонкий нож, чистая доска для нарезки.

ИНГРЕДИЕНТЫ (в частях, а не килограммах)

Мясо — 1 часть. В рецептах обычно пишут «баранина», но мы-то знаем, что пойдут и говядина, и свинина, и даже курочка с индейкой. Только имейте в виду, что свинина жирная сама по себе, а птица сухая — добавляйте масло или сало с учетом этого. Самое главное, чтобы мясо было свежим и большими кусками, а не обрезками с костей.

Морковь — 1 часть (столько же, сколько мяса). Берите самую несладкую, ровную и крупную.

Рис — 1 часть. В принципе, подойдет любой магазинный, длиннозерный. Чем меньше колотых зерен в рисе, тем лучше: он меньше будет слипаться при варке. Так что перед покупкой обращайте на это внимание.

Лук белый — 0,5 части. Чем крупнее и свежее, тем меньше возни будет с нарезкой. Небольшой кусок сала или граммов 100 подсолнечного масла.

Чеснок (3–4 головки). Соль. Зира, семена кориандра, перец, карри (или можно магазинный пакетик «приправ для плова» взять).

ТЕПЕРЬ ГОТОВИМ

Казан пока на огонь не ставим: лучше заранее все подготовить, чем резать на скорость, когда у вас там все жарится, кипит и горит.

Сначала промываем рис, пока не начнет стекать прозрачная вода. Оставляем рис в воде, иначе он потрескается на воздухе.

Мясо нарезать большими кусками с поло-

вину ладони. Эти куски мы будем обжаривать до корочки, чтобы внутри остался сок, и мясо сохранило вкус. Морковь нарезать соломкой примерно полсантиметра в сечении и длиной по 4 см. Если совсем лень, нарежьте хоть кружочками (только узбекам это не показывайте). Но ни в коем случае не на терке — от нее получатся тонкие безвкусные хлопья вместо сочных кусочков.

Лук резать полукольцами: сначала разрубить луковицу пополам вдоль, потом в два движения снять шелуху (применяем принцип сельской дискотeki: «не снимается тонкая — снимай толстую»), дальше все просто — природа подскажет.

СКУЧНОЕ ЗАКОНЧИЛОСЬ. СЕЙЧАС БУДЕТ ИНТЕРЕСНОЕ

Разжечь огонь, на нем сильно разогреть казан. Залить маслом или положить сало ломтиками. Затем обжаривайте по 1–1,5 минуты куски мяса, пока они со всех сторон не покроются корочкой. Не солить! Слишком много сразу не кидайте, чтобы казан не остыл, он должен быть очень горячим и мгновенно закрывать поры в мясе. Птица корочкой покрывается неохотно, да и сока в ней немного, так что с ней особо можно не стараться. Тут нам понадобятся две посуды: одна для сырого мяса, в другую будем откидывать обжаренное.

Убавьте огонь до среднего. Бросьте лук в казан и переворачивайте шумовкой все время, пока он не пожелтеет слегка. Тогда добавьте к нему морковку и продолжайте помешивать. Морковь должна стать мягкой, а обжарка дать приятный запах. Теперь добавьте половину специй, которые вы приготовили на плов. Их можно было добавить и раньше, когда лук жарили — это не принципиально. Главное, что это нужно делать после обжарки мяса (иначе просто сгорят)

и до добавления воды (тогда не дадут вкус).

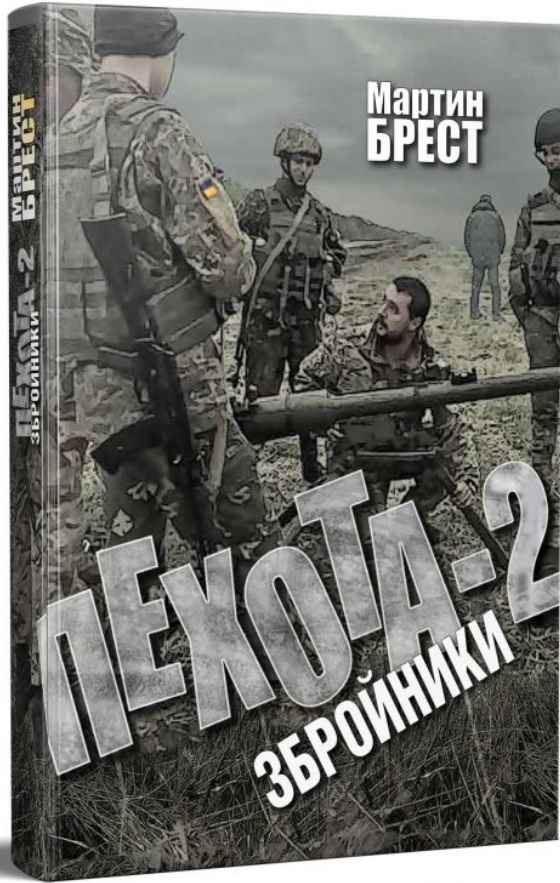
Теперь нужно убавить огонь до слабого. Посолить, положить чеснок (целиком, только очистить от корешков и лишней шелухи), если есть острый стручковый перец — его тоже кладите. Залейте холодной водой, чтобы она слегка покрывала продукты. Эта основа плова называется зирвак. Накройте казан крышкой и засеките 40 минут — пусть кипит потихоньку, а вы можете чаю выпить.

С этого момента не отходите от казана. Нужно подготовить чайник горячей воды. Слить воду с риса и аккуратно переложить его в казан (мокрый рис хрупкий). Теперь медленно добавь горячей воды, чтобы она чуть-чуть покрывала рис. Теперь разровняем поверхность, добавим остаток специй, сделаем сильный огонь и накроем плотно крышкой. Рис готовится на пару, поэтому щелей быть не должно.

Прошло минут 10, поднимите крышку и очень аккуратно шумовкой переверните рис, чтобы верхний его слой оказался внизу, а нижний сверху. Зирвак не трогайте при этом. Разровняйте поверхность снова, опустите крышку. И повторите процедуру еще пару раз с перерывом в несколько минут. При этом следите за уровнем воды, протыкая плов палочкой. Как только вода выкипит до уровня зирвака, делайте самый медленный огонь, шумовкой аккуратно отодвиньте рис от стенок казана и закройте крышку. Пусть рис потомится, пока не перестанет издавать «мокрые» звуки (тут надо все время слушать и нюхать еду). Тогда убирайте огонь и еще минут 15 не говорите никому, что плов готов — пусть постоит.

Медленно и аккуратно шумовкой перемешайте весь плов снизу доверху. Перцы и чеснок сразу откиньте на тарелку. Готово.

Шломо Васильович

...Васин телефон звонит долго, и командер вваливается в кунг, швыряет на спальник планшет и берет трубку. Я лежу на койке и борюсь со сном, и еще с духотой — кунг нагрелся, и волны горячего воздуха никак не хотят продуваться через распахнутые окошки.

— О, а це хто? Але... — Вася подносит телефон к уху, потом прикрывает его ладонью и поворачивается ко мне: — «Закры-

МАРТИН БРЕСТ

«ПЕХОТА-2. ЗБРОЙНИКИ»

тая» звонила?

— Та да, было пару раз, — лениво тяну я. — Не успел подойти.

— Понятно... — озадаченно тянет Вася и убирает руку. — Да. Да. Лейтенант Коряк.

Повисает пауза, Вася грозит мне кулаком и плюхается на ящик у входа, слушая телефон, и чем дальше он слушает — тем ровнее, спокойнее и бесстрастнее становится его лицо. Я сажусь на койке, в кунг залетает муха и начинает нарезать круги под грязным потолком со светодиодной лентой. Кушать хочца, кстати.

— Да... Я вас услышал... Да... — односложно отвечает командер. — Дозвольте відповісти? Да. Итак. Я вас услышал и понял. Видео из фейсбука я убирать не буду. Хотите — доганы тулите, или шо там еще, да хоть с роты снимайте, мне все равно. Я год уже тут в земле живу, шо-то уже вся боляка стерлась.

— — отвечает неслышный мне собеседник.

— У меня есть комбат, командир сорок первого батальона, и командир у меня — он. Приказы отдает мне тоже он. Нет, не выполняю, бо це не приказ, а херня какая-то. Все, до побачення, всех благ, — ровно проносит Вася и нажимает «отбой». — Тю, мля.

— Шо за херня?

— Та звонит какой-то... хер его запомнил, как зовут. «Лейтенант, ты шо, ох@ел, срочно убрать видео». Фигассе.

— А смысл? — говорю я. — Там уже просмотр — тысяч пятнадцать. Шо-то поздно он снесся. И шо дальше?

— Ну, как водится. Догана, все такое, со свету сживу и подобная хрень.

— Ну, набирай комбата. Отэто мне будет цікаво, как этот шлеик тебя с роты снимать будет. Снимет. Вместе с ротой, бггг.

— Та зараз наберу.

Снова звонит «закрытая», требовательное пиликанье неожиданно резко разносится над терриконом. Я просовываюсь мимо Васи, сажусь на ящик напротив входа и включаю запись видео на своем «ксяоми». Вася уныло смотрит на телефон. Тот звонит.

— Мехаааан! — кричу я. — Долей бензаааа! Зара Танцора по телефону увольнять будут!

— А ты чего выперся? — бурчит Вася, когда Механ, исполненный собственного достоинства, уходит в сторону дребезжащего в капонира генератора.

— Видос сниму. На память тебе. Жертвы сетевых коммуникация — с барышнями расстанемся по смс, ротных по телефону снимаем... Не жизнь, а сплошные нанотехнологии.

— Та да... — Вася берет светлый ящик с пять-сорок-пять, ставит на бок, садится и берет трубку. — Танцор на проводе.

Я включаю запись и пытаюсь одной рукой достать сигареты. Вася слушает, потом прикрывает трубку и говорит: «Херня какая-то. Типа спецкоммутатор какой-то, проверка линии, ждите». Я пожимаю плечами. Може, комбриг зараз наберет и что-то прикажет... но заднюю давать уже нельзя. Да и задолбало, честно, — мы так устали за эти месяцы,

ся, курят и снова болтают.

— Итаааак... — начинает Вася. — Кто не слышал с первого раза. Сейчас нам на ВОП позвонил Верховный Главнокомандующий Збройних Сил України, Петр Алексеевич Порошенко.

— Я не поняв, — громко говорит Вуйко. — Это ж Муженко.

— Муженко — то начальник генштаба, мля, слушай лучше.

— И шо?

— Поздравил нас с подбитием «бэхи».

— Та ладно.

— У Мартина видос есть.

— Просмотр — пятерочка, — достаю я телефон. — По УБД — скидки.

— Не гони, — бурчит кто-то.

— Охренеть.

— Серьезно?

— Абсолютно, — кивает Вася. — Серега, шо ты на меня смотришь, я сама охрелела. — И шо говорил?

— Тю... Так это президент! Шо ж ты так и не сказал?

— Дайте видос!

— Порох? Сам? Та ну.

— Так, але, военные! — повышает голос ротный, и все потихоньку замолкают. — Доповидаю. Реально позвонил Порох... тьфу, мля, совсем уже задолбали. Позвонил Петр Алексеич Порошенко. По «закрытой». Поздравил нас. Спросил, с чего стреляли, я сказал...

— Ты сказал, шо с «сапога», — перебиваю я. — Нормально ты так Алексеичу доповидаеш. Странно, шо «їбала жаба гадюку» не сказал.

— Президент страны знает, что такое «сапог». Норм тема, че.

Вася по тридцатому разу пересказывает, я отхожу в сторону, мой телефон уходит по рукам, пацаны гомонят, возбужденно, новость тормозит даже самых равнодушных. Шматко подходит и становится рядом. Мы молча стоим, курим, смотрим в начинаю-

щий съезжаться день. Я улыбаюсь, Шматко поводит плечами, перевешивает автомат на другое плечо и смотрит на меня.

— Мартінчику...

— Нападай.

— Ето... Коли вихід — не знаєш?

— Не, дорогой, — я выпускаю дым и щурю глаза. — Если хто и знает — это комбат. Ну и Поро... Президент. Но Вася у него как-то забыл спросить.

— Жалко.

— А шо?

— Та... заіб@вся я шо-то. Сильно.

— Ты ж недавно в отпуске был.

Я выкидываю бычок и провожаю глазами болтающих пацанов, идущих в наряд. Впереди вышагивает Ярик, размахивая руками, и о чем-то спорит с Петей из «брони».

— Отпуск — то не то, — вздыхает Шматко. — Додому хочу.

— Шо я скажу... Шматко, дорогой, не раскисай. На тебя люди смотрят. Я тоже хочу, малого не видел с января. «Семьдесятдвойку» точно выводят, значит, и нас с ней вместе.

— Точно?

— Сто процентов, к комбату не ходи, — я оборачиваюсь и хлопаю его по плечу. — Не кисни. Пошел я свой телефон искать. Ско-

ро, совсем скоро, я уверен.

Мне бы на самом деле ту уверенность, с которой я все это говорю.

Сзади подходит Вася, сует мне в руки мой «ксяоми» и кивает на кунг.

— Пошли. У тебя телефон сел.

— Пошли. Пожрать у нас есть?

— Не помню. Тре тушенки захомячить.

— Ну ты как? — я оборачиваюсь к ротному. — Не каждый день все-таки Президент звонит.

— Та нормально, — пожимает плечами Вася. — Вроде как.

— Как думаешь — зачем? Зачем позвонил?

Мы шагаем по слишком узкой для нас двоих тропинке, мимо капонира с «двести-шестьдесят-первой» и трещащего генератора.

— А чего нет? Раз позвонил, значит, «не в падлу». Мог же ж и не звонить, да? Ничо бы не поменялось.

— Ну блин...

— Второй раз звонит. Если правильно помню. Первый раз — в ДАП, Маршалу звонил.

— У нас тут не ДАП, несравнимо, там пизд@ц полный был. Чуеш... Мысля пришла. Он Маршалу позвонил — и Маршал теперь в патрульной полиции. Ото прикольно будет, если и ты в нее попадешь. Уже традиция рисуется.

— А я хочу, — упрямо говорит командер.

— Та я знаю. Это я, дурак, не понимаю, чем по дембелю заниматься буду. И все равно — в ДАПе хуже было, гораздо.

— Ну такая война стала теперь. Позиционная. Смотри. Позвонили комбат, Порох и еще этот Х@йкин из штаба бригады. Больше — никто. Первые два похвалили, третий выеб@л. Ну норм, чо. Точнее так — сначала Саныч похвалил, потом Х@йкин выеб@л, потом Порох похвалил. По-моему, норм. Пошли рапорт писать на второй бат, сегодня завезти надо.

ФРАГМЕНТ ИЗ КНИГИ

— Кого писать?

— Себя пиши, Президента и Галу.

— Хер ты угадал. Мы ж договаривались — себя не писать.

— Это мы про прошлую бэху договаривались. Это не просьба, Мартин. — Вася внимательно на меня смотрит.

— Уговорил. Главное, жене не говорить, если бабло дадут.

— Если бабло дадут, скинете по штуке в фонд роты, резину на «рейнджер» купить надо, этой гаплык уже, старая, как Шматко.

— Само собой.

Мы подходим к кунгу, нас обгоняет Васюм, молча ныряет в кузов, чем-то грохочет, потом выбегает с шурупвертом и, бормоча «баню дебілі не можуть починіть, от мля...» убегает.

— Шурупверт сегодня популярен. Васяааа... — протягиваю я. — Чуеш... Я когда говорил «Бакулин прикроет», я не знал, шо именно так.

— Пошути мне, пошути... — Вася заскакивает в кунг, выпрямляется, упираясь макушкой в потолок, и начинает шарить по спальнику. — У тебя носки чистые есть?

— Оооооох...

«ВЕСЬ КЕРІВНИЙ СКЛАД «УКРОБОРОНПРОМУ» МАЄ ПРОЙТИ ПЕРЕВІРКУ НА ПОЛІГРАФІ» — ПРЕЗИДЕНТ

«Ми звертаємося до Уряду з проханням забезпечити організацію досліджень на поліграфі всього керівного складу Державного концерну «Укроборонпром». Окремо підготуйте списки тих, хто має пройти дослідження. Прошу включити туди і керівників державних підприємств оборонно-промислового комплексу — і керівників підприємств, і тих, хто відповідає за фінансову діяльність», — сказав Президент України Петро Порошенко під час наради з Секретарем Ради національної безпеки і оборони України Олександром Турчиновим та заступником Секретаря РНБОУ Сергієм Кривоносом. Глава держави прийняв доповідь заступника Секретаря РНБОУ Сергія Кривоноса щодо пропозицій по перевірці ДК «Укроборонпром» та реформуванню оборонного сектора.

«У випадку виявлення підстав, прошу передати відповідні результати досліджень поліграфа або контррозвідці Служби безпеки України, або у правоохоронні органи. Якщо будуть виявлені ті чи інші обставини скоєння злочину», — заявив Петро Порошенко.

Президент також наголосив, що на підставі рекомендацій полковника Кривоноса звернеться до Уряду щодо негайного фінансування міжнародного аудиту концерну «Укроборонпром». Він додав, що рішення має бути прийнято вже в квітні.

Петро Порошенко також наголосив, що окремо, не в якості міжнародного аудиту, мають бути проведені перевірки і Державною аудиторською службою, та доручив доповісти йому про строки початку перевірки.

Глава держави підкреслив, що перевірку діяльності «Укроборонпрому» має провести

Рахункова палата України. Він доручив Секретарю РНБОУ Олександру Турчинову взяти на контроль це питання та доповісти йому про результати перевірки.

Петро Порошенко наголосив на необхідності долучити до перевірки і громадські організації і проінформувати представників громадськості про підсумки цих перевірок.

Президент також підкреслив важливість прискорення розгляду у Верховній Раді законопроекту щодо змін до законодавства про державне оборонне замовлення. «Ми маємо розкрити цю інформацію», — зазначив Петро Порошенко. Він додав, що провів консультації з нашими міжнародними партнерами і вони повністю підтримують ці кроки.

Щодо питання Наглядової ради «Укроборонпрому» Глава держави підтримав пропозицію залучити туди представників наших стратегічних партнерів для забезпечення ефективності і прозорості її функціонування.

Секретар РНБОУ Олександр Турчинов доповів, що більшість підприємств оборонної промисловості працюють в штатному режимі і достатньо ефективно, зокрема над виконанням ракетної програми, затвердженої рішенням РНБОУ. «Найближчим часом планується випробування нових потужних ракетних комплексів і, враховуючи дуже важливе значення їх для зміцнення оборони нашої країни, ми звертаємось з пропозицією вам особисто взяти участь у фінальному етапі випробувань», — зазначив він.

Президент зауважив, що новітні ракетне озброєння після завершення випробувань мають надійти на озброєння ЗСУ.

ПОЛЬОВА КУХНЯ

То ми з вами говорили і за борщ, і за кільку — а сьогодні поговоримо за борщ з кільку. Рецепта та аж зовсім не армійська, їй вже сотні років і робили її здавна, бо у піст йшло, як згущ з банки! Правда, консервної промисловості тоді не було, і кільку в томаті робили вдома самі, не з шматочків, а з цілісної рибки. Ну, а ми маємо те, що маємо, то ж з того і будемо готувати. Як і «справжній» борщ, цей теж має розмаїття рецепток, але почнемо з класики.

Тож нам знадобиться: кілька — 2 банки, капуста — 300-400г, картопля — 2-3, цибулина, морквина, бурячина, томатна паста — 1-2 ст.л., часник і квасоля (або банка консервованої, або стакан сухої).

Якщо консервованої квасолі нема, то суху тре замочити на ніч. Але як не встигли — продаю лайфхак — залийте холодною водою, доведіть до кипіння, злийте, знову у холодну воду — до кипіння, і так 4-5 разів. Отримаєте те ж саме. Потім доваріть до готовності.

Наливаєте у баняк воду (от тут усього десь на 4-5 літровий), кидаєте різану картоплю і варите. Тим часом робите овочі: сма-

жите різаний буряк(якщо колір важливий — збризніть краплею оцту), додаєте моркву і наприкінці цибулю. От як усе гарненько підсмажилось, додаєте томатну пасту і трохи води і тушкуєте ще хвилин 5-7, знімаєте з вогню, додаєте кільку, ніжненько перемішуєте і залишаєте настоюватись.

Картопля вже майже готова? Кидайте різану капусту (ну, звісно, якщо ви любите щі, то ви її разом з картоплею кинули!) і квасолю, і за 5 хвилин — піджарку з кількою. Кілька секунд — і знімаєте з вогню. Вичавлюємо зверху 2-3 зубчики часнику. За півгодини настоїться і буде те, що тре!

Смакує не лише гарячим, але, як на мене, то «суточними» бувають тільки щі, а борщ має бути свіженькостіям.

Варіанти по регіонах відрізнялися — хтось готував без капусти, хтось без квасолі, хтось по рецепті зеленого борщу, все це має право на життя, смачно, але я скоріше назвав би ті варьанти зупами...

Смачного! Наступного разу теж буде смачно, дочекайтеся!

Олег Риженко

І як питання є, то ви ж знаєте: ФБ www.facebook.com/oleg.ryzhenko чи мейл ryzhenko@ukr.net, 24/7.

НОВИНИ АРМІЇ

ВІД УКРАЇНСЬКОГО МІЛІТАРНОГО ПОРТАЛУ

В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ ВІДБУЛИСЬ ПУСКИ З РАКЕТНОГО КОМПЛЕКСУ «НЕПТУН» у сухопутному виконанні — мобільної пускової установки на шасі КрАЗ-7634НЕ. Окрім самої пускової установки було продемонстровано весь мобільний береговий комплекс. Сам продемонстрований комплекс складається з: командної машини управління, пускової установки, заряджаючої машини, транспортної машини.

Для цих машин обрано вітчизняні шасі виробництва АвтоКрАЗ з додатковим бронюванням від підприємства «Українська бронетехніка». «Нептун» — комплекс з протикорабельними крилатими ракетами розробки Державного Київського конструкторського бюро «Луч».

НА ДОНБАСІ ВЗЯТО В ПОЛОН БОЙОВИКА. 5 квітня близько 01.00 ночі, розвідувальна група ворога намагалася вийти в тил наших позицій на Донецькому напрямку. Бійці української армії, що добре несли службу на спостережних постах, вчасно виявили противника. В ході короткого бою ворог відступив, нашими військовослужбовцями взято в полон бойовика російсько-окупаційних військ.

Полоненим виявився Юрій С., рядовий 100-ї окремої мотострілецької бригади (в/ч 08826) 1 армійського корпусу ЗС РФ. 100-а окрема мотострілецька бригада (в/ч 08826) 1 армійського корпусу ЗС РФ дислокується у окупованому Донецьку.

«Вільха-М» — дальність збільшена вдвічі. 4 квітня відбулося випробування нового модернізованого комплексу «Вільха-М», ракети якого здатні вражати ціль на відстані у 130 км — вдвічі більші ніж ті, що перебувають на озброєнні ЗСУ. В минулому році розпочалося серійне виробництво нового потужного ракетного комплексу «Вільха», прийнятого на озброєння ЗСУ, керовані ракети якого точно вражають ціль на відстані 70 км. В порівнянні з попереднім зразком дальність «Вільха-М» майже вдвічі більше.

АвтоКрАЗ передав військовим спеціальний вантажний автомобіль КрАЗ-6322 зі встановленим краном маніпулятором. Відмінність від аналогічних машин в лінійці — встановлений за кабіною кран-маніпулятор фірми Palfinger. Всюдихід має стандартну комплектацію. Його призначення — завантаження на платформу та перевезення агрегатів та устаткування, а також буксирування причепів по усім видам доріг та в умовах бездоріжжя.

В КИЄВІ НА ВОДУ СПУСТИЛИ АРТИЛЕРІЙСЬКИЙ КАТЕР. Спуск відбувався на урочистій церемонії на підприємстві «Кузня на Рибальському».

По завершенню всіх заводських випробувань він відправиться своїм ходом до Одеси, де розпочне державні випробування за результатами яких надійде до складу ВМС ЗС

України. Цей катер почали будувати минулого року та під час закладки восьмого малого броньованого артилерійського катеру 58155 шифр «МБАК» та третього десантно-штурмового проекту 58503 типу «Кентавр-ЛК» у лютому 2019-го року на підприємстві проводили роботи з його збирання.

В МИКОЛАЄВІ ВИПРОБОВУЮТЬ ПЕРСПЕКТИВНУ ГАЗОТУРБІННУ УСТАНОВКУ ДЛЯ ФЛОТУ. Державне підприємство НВКГ «Зоря»—«Машпроект», яке розташоване у Миколаєві, розробило та виготовило дослідний зразок газотурбінного двигуна (ГТД) та розпочало його випробування. Вона стане основою пропульсивного комплексу перспективних кораблів Військово-морських Сил ЗС України. Нова турбіна має унікальну конструкцію, що дозволяє її використання у цивільному секторі як механічний привод компресорів у газотранспортних мережах та як механічний привод електрогенераторів. Її потужність складає 32 МВт.

ЗСУ ТА НГУ ТРЕНУВАЛИСЬ СПІЛЬНО УТРИМУВАТИ НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ. На Яворівському полігоні пройшли спільні тренування гвардійців з військовослужбовцями 72-ї окремої механізованої бригади.

Взвод оперативного призначення військової частини 3028 Західного оперативного-територіального об'єднання Нацгвардії спільно з військовослужбовцями 72-ї окремої механізованої бригади Збройних сил України відбив напад умовного противника під час багатонаціонального тренування в рамках Об'єднаної багатонаціональної тренувальної групи — Україна (JMTG-U).

Центр реабілітації та санаторного лікування в Одесі запрацює 1 травня. Менш ніж за місяць, вже з першого травня колектив Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Одеський» розраховує прийняти перших пацієнтів-учасників АТО та ООС, які потребують реабілітації. З часом тут отримають можливість оздоровитися й інші категорії громадян України.

Виділено кошти для проведення капітального ремонту. В першу чергу буде відремонтовано 2, 3, 4 спальні корпуси, харчовий блок та інші об'єкти.

В МОРСЬКІЙ ОХОРОНІ ВІДБУЛИСЬ ПЛАНОВІ СПУСКИ МАЛИХ КАТЕРІВ НА ВОДУ. Після зберігання в осінньо-зимовому періоді на суходолі було проведено спуск на воду швидкісних та маневрених малих катерів Морської охорони ДПСУ. Вони пройшли необхідне обслуговування, успішно пройшли ходові випробування та вже заступили на службу.

ЗСУ ТА НГУ ТРЕНУВАЛИСЬ ШТУРМУВАТИ ПАНІВНІ ВИСОТИ НА ЛУГАНЩИНІ. В Луганській області відбулись спільні навчання підрозділів Збройних Сил України та Національної гвардії України зі штурму та зачистки панівної висоти підконтрольну противнику.

Просування атакуючих груп українських військових відбувалося за підтримки мінометного, танкового та гранатометного вогню. За сценарієм навчань з фронту працюють танки та міномети, по флангах заходять групи бійців для штурму та зачистки. На все — 25 хвилин. Задача вогневої підтримки — «розібрати» оборону противника, штурмовиків — зайти, зачистити та втримати позиції.

«Сайгон»

...В селе, и правда, не знают о более 200 новых заводах, лоукостах, ряде дипломатических побед, росте эконо-

номики и других свершившихся фигнях за последние пять лет. В селе видят новый асфальт, но не связывают его с децентрализацией. Очень сложное слово с непонятным значением жители заменяют на «Валька положила» (голова ОТГ) и сразу приступают к обсуждению самого события:

— Ага, положила. Вузьки-и-и-ий, на сусідній вулиці на 15 сантиметрів ширше.

— Та якби на твоїй вулиці діти робітника сільсовета жили, то й у тебе широкий покладали б.

— Так воно й не по технології покладено! Положено 25 кілограм на квадратний метр, а покладали слой, як бомага.

— Та й «подушку» неправильно відсипали.

— А уклон який зробили? Як дощ — уся вода в садок стікає!

бляют дешёвый контент из «ВКонтакте» (VPN работает) и Instagram.

Это не значит, что в сельской местности нет умных, понимающих и ответственных людей. Они есть, их немало, но пребывают такие люди в абсолютном меньшинстве.

За аудиторию «зомбоящика» я написал неспроста. Именно телевизор там формирует предпочтения избирателя...

Сегодня я вам коротко опишу собирательный образ электората Зеленского. Все совпадения (их будет немало) случайны.

Ему около 30 лет. В школе учился так себе, скорее даже просто ходил, чем учился. Твёрдые пятёрки были только по физкультуре, а оценок по остальным предметам он не помнит. Книжек не читал, а если и читал, то про братву 1990-х. Тем не менее, на вопрос «Столица Украины» ответить может. Курить, пить и ебаться начал, как все, в подростковом возрасте. И никогда не прекращал.

После того как он 10 лет проходил в школу, ещё зачем-то год ходил в бурсу, дополнив школьный аттестат таким же бесполезным дипломом.

— Так якби ж не ворували!
И так далее.

Тем не менее, за последние 5 лет асфальт появился на 13 улицах из 16 (не более 600 м каждая), которыми «оборудовано» село. До этого асфальта никогда не было. Со всем. Не считая одной улицы вдоль трассы. Остальные шлаком засыпаны были в 1980-х годах — и пиздец.

Жители села, раньше хуячившие за 3000—5000 гривен, львиную долю которых тратили на проезд в Днепр, сейчас хуячат не меньше, только работы стало больше, и платят уже от 10 000 грн (это мы по умолчанию называем з/п работника без квалификации).

В пример можно привести мясокомбинат в соседнем селе. Раньше он еле работал, и платили рабочим понты, а сейчас расцвёл, создал на рынке труда конкуренцию МК «Юбилейный», и теперь оба предприятия поднимают постоянно зарплату в борьбе за работника без квалификации. Примеров много на самом деле, но в селе нельзя апеллировать этим, ибо ответ один:

— Так а доллар, блядь, Порошенко на скільки підняв?! А газ?!

Любые полемики в этом вопросе бесполезны, ибо в селе преимущественно верят телевизору и имеют хуторянские представления о мире вокруг себя. Они не летают на лоукостах, а «газ» — это не более чем сумма в квитанции, которую с них «дерёт Кучма / Янукович / Порошенко», и хуй они клали на схемы-хуемы и экономику. Экономика — это деньги в наволочке, а схемы — это спиздить в обход счётчика свет/воду и газ. Схемы — это вымурчать ништяков у «государства», например, оформить и стоять на бирже труда годами, при этом работать на двух работах и строить дом. Вот это схемы.

«Телевизорная» аудитория здесь начинается с 30+ лет. Всё, о чём говорят в «ящике», обычно воспринимается как правда и в дальнейшем используется в качестве аргумента. Вы можете быть макроэкономистом с учёной степенью, но против «по телевизору казали» ваши аргументы не попут.

Те, кто младше и активно юзает интернет, тоже не стали «колхозными иллюминациями», потому что преимущественно потре-

Ему хотелось гулять, но родители еле вытягивали семью, хозяйство, его и младшую сестру, поэтому пришлось идти работать. Так как в школу и бурсу избиратель Зеленского просто ходил, книжек не читал и ничем, кроме пиваса, гулек и семок, не интересовался, то продать на рынке труда смог только свою физическую силу.

Взрослая жизнь наступила на шею и никогда больше не отпускала.

Он работал на стройке подсобником, стропальщиком на металлобазе (купив за 100 гривен «корочки» прямо у инженера по ТБ), производстве тротуарной плитки, грузчиком в строительном магазине, охранником, на производстве металлопластиковых окон и ещё в десятках мест с тяжёлой работой и маленькой зарплатой, половину которой приходилось оставлять в общественном транспорте. Остального хватало на «дать матери» и два раза нажраться водки с пивасом.

Жизнь, похожая на унылое говно, привела к увеличению дозы алкоголя и частоты его употребления.

Серые будни, «синие» выходные и похмельные воскресенья превратились в одну аудиокассету, играющую подряд дешёвую музыку херового качества.

Так продолжалось до того похмельного воскресенья, в которое он узнал, что она беременна.

Была свадьба, «Паджеро», «Ауди» и куча «Жигулей» с «Тавриями». Тосты, пляски, конверты с деньгами, стиральная машинка, уют и холодильник.

Было весело, и даже подрались в конце.

После свадьбы стало тяжелее, работать пришлось больше, а мечты об идеальной семейной жизни разбились о стену непонимания «той пизды» и непрекращающийся плач ребёнка. Ребенок вымывал весь остающийся заработок, и на пивас пришлось ныкать отдельно. Тяжёлый труд требовал сил, и их ему придал купленный на работе фен (наркотик). Под ним не хочется жрать, и производительность вырастает в разы. Под ним даже плач ребёнка как-то спокойнее воспринимается... Да и... «не от

пиздатої жизни я цю хуйню нюхаю, я ж раді сем'ї». К постоянным долгам в магазине добавилась задолженность по коммунальным услугам и долг у барыги Лёни. Выручал ломбард, в котором уже давно и прочно лежало обручальное кольцо. Проценты в ломбарде тоже добавились.

Она психанула, забрала ребёнка и ушла. Позже подала на развод и не захотела мириться оба раза, когда он к ней приезжал. Первый раз не захотела, потому что был пьяный, а второй — потому что отец спалил его, что он «под феном».

После развода легче не стало. Приходилось работать на проезд, алименты, долг в магазине. С феном пришлось завязать, ибо обещал малому велосипед. Для этого он нанимался на подработку, где платят наливом. И может, если бы с Гудком и Колей не ездили в «Дрезден» (Каменское, бывший Днепродзержинск) на сауну проститутток ебать, то малый катался бы уже на велике... но пока никак.

«Да неужели бывает, чтобы в жизни человека было всё так хуёво?»

Бывает. И не в «жизни», а в сотнях тысяч жизней по всей Украине, с таким или похожим сценарием.

Теперь посмотрим, что его (будущего избирателя) окружало на протяжении жизни, и где он бывал.

С «бывал» всё просто. Раз на море, с родителями в детстве (фотки есть). В Запорожье и Харькове бывал по работе и регулярно ездит в Днепр пахать и иногда в магазины конфиската за шмотками. Ну, летом, конечно же, частенько висает на Голубых озерах в Елизаветовке и совсем не часто — в дешёвых саунах левого берега «Дрездена».

С «окружало» тоже ничего нет сложного.

В детстве папкины кассеты с песнями Кучина, Наговицына и «Сектора Газа». В школе российская попса типа «Иванушек» и «Дискотек Аварий». Обязаловка на 9 Мая почтить у памятника дидов и пьянка с шашлыками, драками и обрыганами в честь праздника. Разговоры старших про охуенный Совок, самых лучших футболистов и мощную армию. Про то, как всё было бесплатно, а его отец:

— На бензовозі робив, так я лічно зливав по 3 куба бензину в посадкі, бо його списувати довше, чим насос включити. А щас он, поїдь заправся! Довели, блядь, страну.

Бабушка тоже подтверждала:

— Тоді порядок був. Я на строїтельстві робила — батька твого в садік не хотіли брати, так я один раз в райком позвонила, чортів таких дали, що машина додому приїхала, ізвінялись. О-о-ой, та що там казати!

Он привык к разговорам, что в России больше порядка, выше зарплаты и пенсии, что подтверждала картинка из телевизора.

Всю жизнь телевизор был отрадой и «телепортом» в другой мир.

В детстве ожидание «Чипа и Дейла», фильмы про Ван Дама и Рембо (мало кто знал имя Сильвестр Сталлоне), новогодние концерты со «звёздами русской эстрады» («Интер» хорошо показывает, а по УТ-1 только Лига чемпионов). Фильмы про войну круглый год, с «обострением» накануне 9 Мая.

Жизнь менялась, контент — тоже, и по доступным каналам (сейчас доступно 32 канала, а тогда — на какие антенны хватит). Как правило, без помех показывали УТ-1, «Интер», «1+1» и несколько региональных. Позже к ним добавились ТРК «Украина», начали чаще показывать «смешной» «Камеди

клуб», где навалынные пацаны (его же не обманешь) чётко и усыкательно шутили про понятные ему вещи. Из этих примитивных сценок он усвоил, что Путин очень влиятельный, а Кадырова и чеченцев надо бояться.

В говняные дни безденежья избиратель на последние бабки брал двушку пива и шёл домой смотреть «Квартал», где почти родные криворожские пацаны шутят про понятные вещи. Про взаимоотношения с женой, например (его ж не обманешь), про работу, желание отдохнуть... и, конечно, политику. Новости он не смотрит (там пиздьож одна) и не читает газет, не знает за политику и не интересуется. Ему со сцены пацаны рассказывают про политику. Про хуевого Ющенко, картавого Луценко (фу, блядь), хитрую, но «всегда вторую» Юлю и простоватого, «но в доску своего» Яныка.

Позже про барыг и Яценюка, Парубия со смешным дефектом речи (фу, блядь-2) и Порошенко, который всем врёт.

Из этих сценок же он узнает про туповатых жителей Западной Украины, могучую Россию, побирающуюся страну, которая никому не нужна, и «братский народ».

Фиксация «тезисов» в голове идёт параллельно с бессознательным привыканием, что «квартал» — это «заебись, красавчики». Они шутят понятным юмором, «говорят правду». С Зеленским связаны минуты отдыха после тяжёлой работы или «на гусях» (отходняках) после фена.

Его родители, он тоже, угорают под «Сватов», где их приучают к одному «культурному пространству» и «братанию». Если родителей не доебали квитанции на газ, и они не купятся на обещания Юли снизить цену, то, скорее всего, за Зеленского проголосует вся семья.

Когда мы встретились, я первый заговорил о выборах. Уж очень интересно стало подтвердить теорию.

— Привет, Серий!

— Здравов, як ти?

— Та заебись, а ти як?

— В мене все харашо. Роботаєш?

— Да, устроївся недавно.

— Кудя?

— А ось тут недалеко проїзводство откритося, я «на лінію» устроївся.

— Важко?

— Та спина в кінці смени болить, ну платять 12 штук і не далеко.

— Ого, ніхуя собі!

— Та да. На проїзд не тратюся, нормально. Їздив позавчора в «ісполнітельну» (віковавчу службу).

— Нахуя?

— Та в мене ж там долги по аліментам великі, поїхав рішати. На роботі сказали, оформлять без питань, і зарплата вся «по білому». Хочу їх бистро виплатити. Мені там долг цей рестурку... рєст... руку...

— Реструктурізували?

— Да. Та я і до бившої їздив, базарили, шо на малого і так буду давати бабок по мері можності. Вона там замуж вийшла, опять беременна. Хочу поїхати з Кольой на роботу в Чехію, хвості підтягую.

— Понятно. А голосувати за кого будеш?

— Та я хуй піду, а еслі і піду, то тіки за Вовіка Зеленського.

— Чого?

— Ну я не знаю... Тю, їбати, а за кого?! Він прикольний, я йому вірю.

— В шо ти йому віриш?

— От доїбався. Серий, ну от дивись, по суті, ти, я, ми всі жили і дальше живем в гамні. Хіба не так? От согласісь.

— І шо?

— Ніхуя нам це государство йобане не дало, правильно? Я вірю, шо він наведе порядок. Сам не пожив нормально, он, може, малий мій хоть поживе.

— Понятно. Чув, а в тебе є мечта?

— Яка мечта?

— Ну яка нібудь. Про шо ти мечтаєш?

— М-м-м... я б хотів собі магазін.

— Кого-о-о, блядь?

— Магазін, обичний.

— ...

— Хіба не прикольно?

— А-а-а-а, ну да. Тіпа вечером прийшов, кассу сняв і поїхав гуляти, да?

— Та при чом тут «гуляти». Просто каждий день живі бабки, стабільность.

— А, ну да...

В жінці має бути загадка.
А не в тому, що прийде кандидат в Президенти на дебати,
чи ну його на хуй, чи він вживає наркотики, чи ні.

КОНОТОП — ЗЕМЛЯ ЛЕГЕНД

Жив колись в Конотопі на Посьолку Вася. В часному домі біля річки Куколки. Вчився в тринадцятій школі. І була у нього мрія — допливти на старому дідовому човні аж до моря. Стара дюралева плоскодонка стояла під навісом. Весь вільний час Вася відчищав її, підклепував і все мріяв встановить вітрила і гайнуть. Батьки з Васьою не сперечалися. Ну а шо, хай мріє пацан, поганого нічого немає. Аж ось якось весною як влупив дощ. Тиждень періщив, даже трамваї не ходили, бо рейки під мостом на путепроводі залило. І Василь зник. Батьки кинулися ввечері після школи, коли до хати не прийшов. Побіг батько в міліцію, а ті кажуть, три дні почекаємо, як по закону, а потім прийдете, якщо не знайдеться, заяву писать. Через три дня нема Василя. А міліцанери тоже не

особо шо хочуть робить, бо ж дощ стіною. Аж тут звернули увагу, шо човна під навісом немає. Вощім, поки туди-сюди сообразили, то Василь вже Куколкою, шо розлилася від дощу, до Сейма дістався, а з нього в Десну. Впіймав його рибнадзор і до Чернігова привіз, а той мовчить, як партизан, не каже хто й звідки. Вже як його сфоткали і передали орієєтіровку, то в Конотопі прознали. Давали батьки Васі перла. А той все одно своє: от тільки гарний дощ — то обов’язково до моря допливу, а потім і в кругосветку. Но виріс і став юристом. Серйозний весь такий, от тільки коли дощ, то шось з ним коїться, вийде на двір і дивиться крізь зливу. Здається, ще мить — і кудись дремене.

Руслан Горовий

ЧИ ВІРИТЕ ВИ В “КИЇВПАСТРАНС”?

Я відразу чимось не сподобався контролерці у 5 тролейбусі. Виглядаю ніби і пристойно, наскільки взагалі можуть виглядати пристойно люди вранці.
— Де ви взяли цей квиток?
— Купив.
— Давно?
— 10 хвилин тому, але міг і не сьогодні. Це ж не означає, що він недійсний, правда?
— А компостували де?
— Компостером. Ось цим.
— Сумнівно.
— Дірочки не зпівпадають?
— Дірочки ті. Але їх можна і чимось іншим проколувати.

— Але навіщо?
— Ось про це я вас і питаю.
— Може, варто свідків пошукати?
— Я і так усіх наскрізь бачу. Це не ваш квиток.
— Ні, мій.
— Не вірю.
— Це не є питанням віри. Я-от, наприклад, теж не вірую в господа нашого квиток «Київпастрас».
— Даремно!
І пішла далі викривати грішників, карати невірних і нести слово Київпастрасове в нарід. Свята жінщина!

Євген Манженко

АНЕКДОТЫ

В ЕТОТ РАЗ ПОЧЕМУ-ТО ПРО ЧУКЧЕЙ.
ПРО ЧУКЧ. ПРО ЧУКЧЕВ.
Я НЕ УВЕРЕН, КАК ПРАВИЛЬНО

Чукча, широко расставляя ноги, подходит к своей яранге, навстречу ему жена:
- Что с тобой?
- Ходил к врачу, однако, он сказал, что холестерина плохая...
- Так и что?
- Сказал, что к яйцам, даже не прикасаться...

* * *

Чукча из тундры поехал в город, приоделся, взял с собой чемодан. Приезжает видит большие дома в городе. Думает чукча: «надо и мне в тундру с собой один такой дом взять!» Чемодан он поставил сзади себя и стал дом толкать в сторону тундры. Пока толкал, чемодан сперли у него.
Бабуля мимо проходит и говорит:
— Ну что, сынок, далеко ты уже дом сдвинул?
Чукча отвечает ей, оглядываясь:
— Далеко, чемодана уже не видно.

* * *

Чукча регистрирует в ЗАГСе ребёнка. Работница:
— Национальность?
— Китаец.
— Послушай, ты — чукча, жена у тебя — алеутка. Ну какой же он китаец?
— Это мой пятый ребёнок. А по статистике, однако, каждый пятый в мире ребёнок — китаец.

Чукчу спрашивают:
— Чья космонавтика самая развитая в мире?
— НАСА!

* * *

Плывут по реке на лодке чукча с женой. Жена на вёслах, чукча на корме. Глядит он супругу и размышляет: «Хорошо ей, гребни да гребни, ничего больше не надо. А мне думать как дальше жить...»

* * *

Жительницы крайнего севера не понимают, что за проблема — хорошо выглядит к пляжному сезону. Ну, расстегнула ты верхнюю пуговицу шубы, что изменилось-то?

* * *

Приехал чукча в город, останавливает такси, садится и едет, вдруг на дорогу выбегает бабка. Водитель поворачивает резко вправо — бабка тоже бежит вправо, водитель влево — бабка тоже влево... В общем, кое-как объехал бабку, смотрит в зеркало, а бабка лежит на дороге.
Тут к нему чукча поворачивается и говорит: «Однако плохой из тебя охотник, если-бы чукча дверь не открыл — ушел бы зверь...»

* * *

Или вот ещё забавное. Чукчи, хуюкчи, тупые, анекдоты про них, а никогда такого не было, чтобы чукчи во втором туре президентских выборов выбирали между опытным политиком и клоуном из телевизора, и никак не могли определиться, кто же лучший кандидат. А так тупые, да, смешно очень.

* * *

Пришли чукчи к своему шаману и спрашивают, какая, мол, зима будет — холодная или тёплая? Шаман думает: «Скажу, что будет тёплая — чукчи мало дров запасут. Лучше скажу, что будет холодная, пускай дровами запасаются, лишними не будут...»
Сказал им, а сам пошёл в гидрометцентр уточнить насчет зимы.
Работник гидрометцентра в окошко посмотрел и говорит шаману: «Видишь, чукчи дровами сильно запасаются — значит будет холодная зима...»

* * *

Заблудились двое чукчей в лесу. Один говорит:
— Постреляй, может кто услышит.
Один раз выстрелил чукча, ничего. Другой раз выстрелил — тишина, третий раз стреляет, никто не слышит.
— Стреляй еще, — говорит товарищ.
— Не могу, — отвечает стрелок, — стрелы кончились.

МАМАЇЗМ

От часто чую, що українцям властиве щось від буддизму, певна культура споглядання. От Українець, він народжується з тим, щоб дивитися, як зерно падає в землю, як випинається паросток, як ідуть мимо поля довбойопи, як падає зірка, як свистить коса, як бігають дівчата без отетіх усяких корсетів. І жінки такі — всю жизнь в спогляданні. Типу і живуть усі, є певна культура боріння і відстоювання, але і оце: стати в гарячий полудень, спертися на тинок і споглядать, куди воно ото котиться оте жовте коло.

Ми от ніби уже такі в більшості урбанізовані, космополітизовані — всі такі бежать бігом, бо не успієш, а отак добіг до зупинки тролейбуса, і став, і споглядаєш, тіки й того шо «оммм» не гудеш. Хоча від «оммм» у нас лишився відкритий рот в поглибленому спогляданні. Наш прадід було отак як стане споглядать, так там синиці гнізда могли вить.

Колись, як вперше я почула про «праіндоевропейську групу мов», до якої відносятся і наша пісенна переспівана, то зробила оте наше українське «оммм» і потім сказала сакральне праіндоевропейське «та таке». А воно й справді, послушайте пісні, оті наші старезні, де отак співають було баби про «посіяла огірочки», а таке враження, шо мантру читають і скоро дух якогось дідка крепкого викличуть.

Або от кум у мене «на курорті», там таке пекло і горіння, а він отак викладе фоточку в дзені, вже десь напівшляху до нірвани, сакральна цигарочка, димок між пишними вусами в’ється, кава в чашечці парує, ружбайка на фоні завершує образ отакого заглиблення і самоспоглядання.

Нам навіть далеко ходить не треба — у нас є свій Будда, тіки й того, шо не пузатий і трохи гарячіший характером — козак Мамай. Ну от скажіть же, у ньому ж уся багатовічна філософія буддизму, сів отак під деревом, люлькою пихнув, коник вороненький стомлено похропує, пасучись, він отак струни бринь, і споглядає... между між вічним і теперішнім. Головне, щоб ніхто не злавав цю крихку ноту споглядання, бо тоді як схопиться, як вихопить шаблюку, як скоче на вороного — то і піздец усім. А потім сяде знов, люлька, бандура, оселедець за вухо закрутить і задивиться, як то блимає сонечко на шляху у вічність.

Через те от у них буддизм, а у нас це — Мамаїзм, коли любиш усе живе, але б’єш клятих ворогів, і можна їсти мясо.

Оце отак п’ю каву на залитому сонцем балконі, тиша... розсада на помідори зеленіє, сусід по телефону балака, каже «та да, не їдь, брат, у нас здесь бандеравци, та піздец вапще, ага, жрать нечево. Ага, ну всьо, пака». А тоді отак в сторону: «Ну всьо, ма, все нормально, не приїде, пішов я в магазин».

А он прийшов хороший чоловік, сміття сортує, папір окремо, пластик окремо, скло окремо, ботінки потчі нові на себе — з одного боку вроді б і алкогольік, а з іншого — планету спаса людина. Вдів ботінки, сів на бардюр, закурив, сплюнув за тиночок (не собі ж під ноги), махнув рукою і пішов туди, де сьогодні дзен продають.

Татуся Бо

ГАЗЕТА “ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ”. Номер 7.

Издаётся из последних сил.

Редколлегия: пребывает в некотором ахуе, но полна решимости и дальше и больше.

Тираж сколько денег хватит.
Печать офсетная. Бумага нормальная.

Распространяется по знакомству.
Цена: бесценна.